

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด
- ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอนี้จากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง
- ได้รับข้อเสนอนี้จากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง
- อื่น ๆ คือ.....

๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๙ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

๖. รายชื่อกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้

- กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙
- ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพว่าด้วยการรับตัวและดูแลผู้ถูกควบคุมตัว พ.ศ. ๒๕๔๐
- ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพว่าด้วยวิธีการส่งตัวบุคคลไปยังสถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๐
- ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพว่าด้วยระยะเวลาในการรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๐

๗. รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ)

ไม่มี

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด

กฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งป้องกัน ปรานปราม และแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี โดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

- ๑) เพื่อคุ้มครองและอบรมฟื้นฟูผู้ค้าประเวณี เนื่องจากการค้าประเวณีมีสาเหตุสำคัญมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคม และผู้กระทำการค้าประเวณีส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา จึงควรได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ อบรมฟื้นฟูจิตใจ นำบำบัดรักษาโรค ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต..
- ๒) เพื่อคุ้มครองบุคคล โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ที่อาจถูกล่อลวงหรือชักพาไปเพื่อการค้าประเวณี
- ๓) เพื่อปราบปรามการค้าประเวณี โดยกำหนดโทษบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ผู้ที่กระทำความผิดในสถานการค้าประเวณี ผู้ที่หารายได้จากการค้าประเวณีของเด็ก และเยาวชน และบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งมีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจในการจัดหาผู้อยู่ในความปกครองไปเพื่อการค้าประเวณี
- ๔) เพื่อปราบปรามการค้าประเวณี โดยการโฆษณา ชักชวน หรือแนะนำตัวทางสื่อมวลชน ซึ่งมีการกระทำที่แพร่หลายมากขึ้นในช่วงเวลาที่มีการตรากฎหมาย

๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ

๙.๑ ในส่วนการอบรมฟื้นฟู บำบัดรักษาโรค พัฒนาอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ค้าประเวณี มาตรการสำคัญ คือ

๑). มีสถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพของรัฐ ให้การอบรม ฟื้นฟูจิตใจ บำบัดรักษาโรค ฝึกอบรม พัฒนาอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ค้าประเวณี นอกจากนี้ ยังเปิดโอกาสให้มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นที่ประสงค์จะจัดตั้งสถานแรกรับ หรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ สามารถยื่นคำขออนุญาตได้ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง...

๒) มีระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการจัดส่งตัว รับตัวผู้กระทำการค้าประเวณี เพื่อดูแลในสถานแรกรับ สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ รวมทั้งการกำหนดระยะเวลาในการรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

๙.๒ ในส่วนการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเด็กและการบังคับข่มขืนใจ มาตรการสำคัญ คือ

- ๑). การกำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้กระทำความผิดในสถานการค้าประเวณี
- ๒). การกำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ที่เป็นธุระจัดหาหรือชักพาให้กระทำการค้าประเวณี

๓). การกำหนดโทษทางอาญาแก่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้ผู้อยู่ในความปกครองของตนกระทำการค้าประเวณี

๔). การกำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการ หรือผู้ควบคุมกิจการ/สถานการค้าประเวณี

๕). การกำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ที่หน่วงเหนี่ยว กักขัง ทำให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพ ในร่างกาย หรือทำร้ายร่างกาย หรืออยู่เฉยๆด้วยประการใดๆว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อข่มขืนใจให้ผู้อื่นกระทำการค้าประเวณี

๖). การกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจตราการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

๙.๓ ในส่วนการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีโดยสมัครใจ มาตรการสำคัญ คือ

๑) การกำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ที่ติดต่อชักชวนหรือรับไว้เพื่อการค้าประเวณีอันเป็นการเปิดเผย และนำอับอาย หรือเป็นที่เดือดร้อนแก่สาธารณชน

๒) การกำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ที่มีส่วนในสถานการค้าประเวณีเพื่อประโยชน์ในการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น

๓) การกำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ที่โฆษณาด้วยเอกสาร สิ่งพิมพ์ หรือวิธีอื่นใดไปยังสาธารณะ ในลักษณะการติดต่อเพื่อการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น

๙.๔ ในส่วนคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ และคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด มาตรการสำคัญ คือ

๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) และคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด (ก.ค.อ. จังหวัด) เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนนโยบาย มาตรการ และแนวทางการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี ในระดับชาติและระดับจังหวัด..

๒) การกำหนดองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ทั้งในระดับชาติและระดับจังหวัด..

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ อย่างไร

กฎหมายฉบับนี้ มีบทบัญญัติที่กำหนดให้ประชาชนต้องงดเว้นกระทำการที่เป็นความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี เช่น ติดต่อกับชักชวนหรือรับไว้บุคคลเพื่อการค้าประเวณีอันเป็นการเปิดเผย และนำอับอาย มีส่วนในสถานการค้าประเวณี โฆษณาเพื่อการค้าประเวณี กระทำซ้ำเร้าเด็กและเยาวชนในสถานการค้าประเวณี เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลกระทำการค้าประเวณี เป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี และหน่วงเหนี่ยว กักขัง ทำร้ายร่างกาย หรืออยู่เฉยๆว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อข่มขืนใจให้ผู้อื่นกระทำการค้าประเวณี.

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิต
ของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

๑๑.๑ ในส่วนการอบรมฟื้นฟู บำบัดรักษาโรค พัฒนาอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ค้าประเวณี

- มีความจำเป็น ในกรณีของผู้ค้าประเวณีที่เป็นเด็กหรือโดนบังคับข่มขืนใจให้ค้าประเวณี
ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการบำบัด ฟื้นฟูสุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต และฝึกอบรมอาชีพ เพื่อให้ผู้ค้าประเวณี
ได้มีความรู้ ทักษะสามารถนำไปประกอบอาชีพอื่นที่เหมาะสมได้.

- แต่ไม่มีความจำเป็นและไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้ค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ
เนื่องจากไม่ได้ถูกล่อลวงหรือถูกบังคับให้ค้าประเวณี จึงไม่ได้ต้องการที่จะรับการฟื้นฟู หรือพัฒนาอาชีพ
และหลักสูตรวิชาชีพที่จัดอบรมไม่ได้ตรงกับต้องการและไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้ค้าประเวณี.

๑๑.๒ ในส่วนการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเด็กและการบังคับข่มขืนใจ

- มีความจำเป็น ในการป้องกันการแสวงหาประโยชน์จากเพศจากเด็ก หรือป้องกันไม่ให้พ่อแม่
หรือผู้ปกครองจัดหาเด็กให้กับนายหน้าเพื่อค้าประเวณี

- แต่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์และ พัฒนาการของเทคโนโลยีในปัจจุบัน เนื่องจาก
กฎหมายไม่สามารถดำเนินการกับการค้าประเวณี ซึ่งเปลี่ยนแปลงไป และมีรูปแบบและช่องทาง
ที่หลากหลายได้ โดยเฉพาะใช้วิธีการติดต่อผ่านช่องทางเทคโนโลยีหรือสื่อออนไลน์มากขึ้น
เด็กสมัครใจค้าประเวณีเองมากขึ้น ทั้งในรูปแบบอิสระ และมีผู้เป็นธุระจัดหา โดยการชักชวน
จากกลุ่มเพื่อนหรือคนรู้จัก. นอกจากนี้ กฎหมายในบางมาตรามีความทับซ้อนกับพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑. แต่มีอัตราโทษไม่เท่ากัน จึงควรปรับแก้ไขให้สอดคล้องกัน

๑๑.๓ ในส่วนการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีโดยสมัครใจ

- มีความจำเป็น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมส่วนรวม และภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ

- แต่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากผู้ค้าประเวณีส่วนหนึ่งมีความสมัครใจที่
จะค้าประเวณีโดยไม่ได้ถูกล่อลวง และสังคมให้ความสำคัญกับหลักสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพในการ
ประกอบอาชีพมากขึ้น และประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีสันติสัญญาด้านสิทธิมนุษยชน ตามพันธกรณี
ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW)
ในเรื่องการคำนึงถึงสิทธิสตรี และสิทธิเสรีภาพในชีวิตเนื้อตัวร่างกายของบุคคล.

๑๑.๔ ในส่วนคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ และคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนา
อาชีพประจำจังหวัด

- มีความจำเป็น เพื่อกำหนดนโยบายและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
การค้าประเวณีและผลักดันการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

- แต่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากปัจจุบันมีหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง
กับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีมากขึ้น ดังนั้น จึงควรปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจ หน้าที่
ของคณะกรรมการให้เหมาะสม เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนนโยบายและกำหนดแนวทางในการดำเนินงานได้
สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเพิ่มองค์ประกอบให้ครอบคลุมหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้อง
ปรับปรุงองค์ประกอบให้มีผู้ทรงวุฒิหลากหลายสาขา ไม่จำเป็นต้องระบุเฉพาะผู้ที่มีความรู้และ
ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี.

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้

หากสามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพประชาชนจะได้รับประโยชน์ คือ

๑๒.๑ ในส่วนการอบรมฟื้นฟู บำบัดรักษาโรค พัฒนาอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ค้าประเวณี

ผู้ที่ถูกบังคับข่มขืนใจให้ค้าประเวณี หรือผู้ค้าประเวณีที่มีความประสงค์จะเข้ารับการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพได้รับประโยชน์ในการฟื้นฟูสุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต และได้รับการฝึกอบรมอาชีพ

๑๒.๒ ในส่วนการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเด็กและการบังคับข่มขืนใจ

๑) เด็ก เยาวชน และผู้ที่ไม่สมัครใจค้าประเวณี ได้รับการคุ้มครองจากการถูกแสวงหาประโยชน์ ทางเพศจากการค้าประเวณี และมีส่วนช่วยป้องกันการถูกล่อลวงหรือชักนำให้เข้าสู่การค้าประเวณี

๒) ประชาชนได้รับประโยชน์ เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีส่วนช่วยป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา ในมิติทางด้านสังคมอื่น ๆ ที่ตามมา เช่น ปัญหาการค้ามนุษย์ ปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหายาเสพติด หรือปัญหาครอบครัว เป็นต้น

๑๒.๓ ในส่วนการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีโดยสมัครใจ

ประชาชนได้รับประโยชน์ เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีส่วนช่วยในการรักษาความสงบเรียบร้อย ไม่ให้มีการค้าประเวณีในพื้นที่สาธารณะในลักษณะที่ก่อความเดือดร้อนรำคาญ และเป็นประโยชน์ ในการป้องกันการซื้อประเวณีเด็กหรือการกระทำชำเราเด็ก เยาวชน ในสถานการค้าประเวณี

๑๒.๔ ในส่วนคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ และคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนา อาชีพประจำจังหวัด

๑) หน่วยงานที่เป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย และผู้บังคับใช้กฎหมายได้รับประโยชน์ เนื่องจาก ระบบคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ ได้ให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการขับเคลื่อน มาตรการกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี

๒) เด็ก เยาวชน และประชาชนกลุ่มเสี่ยง หรือผู้ประสบปัญหาทางสังคมได้รับประโยชน์ จากการกำหนดและขับเคลื่อนมาตรการกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร

● เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของผู้ที่ค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ เนื่องจากไม่มีสิทธิและเสรีภาพในการค้าประเวณีได้อย่างเปิดเผย เพราะการค้าประเวณีในบางลักษณะ มีความผิดตามที่กฎหมายกำหนด

- กรณีผู้ค้าประเวณีถูกละเมิดสิทธิหรือถูกเอาเปรียบจากนายจ้าง/สถานประกอบการ ถูกแสวงหาประโยชน์จากช่องว่างของกฎหมาย และ ถูกผู้ซื้อประเวณีทำร้ายร่างกาย ผู้ค้าประเวณีจะไม่กล้าแจ้งความเพื่อดำเนินคดีกับบุคคลเหล่านั้น เนื่องจากตนเองอยู่ในสถานะเป็นผู้กระทำผิดตาม กฎหมาย

- ผู้ค้าประเวณีถูกสังคมตีตรา เลือกลปฏิบัติ มีทัศนคติในเชิงลบ ทำให้ขาดความมั่นใจในตนเอง ขาดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองหรือพัฒนาคุณภาพชีวิต

- ผู้ค้าประเวณีไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานในฐานะที่เป็นพนักงานหรือ
แรงงานคนหนึ่งที่อยู่ในสถานประกอบการ นายจ้างมีการสร้างเงื่อนไขการทำงานที่ไม่ยุติธรรม เอาเปรียบ
ในการทำงาน ทำให้ตกอยู่ในภาวะเสี่ยง

- กฎหมายทำให้ผู้ค้าประเวณีที่ถูกจับ ถูกบันทึกประวัติอาชญากรรมไว้ แก้ไขลบประวัติไม่ได้
ทำให้เปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นได้ยาก..

● มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพ หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ

- การค้าประเวณีตามที่กฎหมายกำหนดมีความผิดอาญา จึงทำให้สถานบริการ สถาน
ประกอบการที่มีการค้าประเวณีแอบแฝง หรือธุรกิจเชิงเพศพาณิชย์ต่าง ๆ เป็นธุรกิจมืด ไม่สามารถทำได้
อย่างเปิดเผย ต้องหลบซ่อนหรือแอบแฝง จึงไม่ได้ถูกกำกับควบคุมดูแลในเรื่องอาชีวอนามัย
หรือความปลอดภัยของสถานประกอบการ ทำให้ผู้ค้าประเวณีไม่มีความปลอดภัยในชีวิต มีโอกาสที่จะ
ถูกเอารัดเอาเปรียบ ถูกกระทำความรุนแรง ถูกคุกคามหรือล่วงละเมิดจากผู้ให้บริการหรือผู้แสวงหา
ประโยชน์จากการค้าประเวณี นอกจากนี้ ภาครัฐไม่สามารถเก็บภาษีจากธุรกิจเหล่านี้หรือจากผู้ค้าประเวณีได้

- ผู้ค้าประเวณีกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT) ส่วนใหญ่ไม่มีสังกัด แต่ทำเป็นอาชีพ
อิสระ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด - 19 ทำให้ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ
จึงเปลี่ยนรูปแบบไปขายบริการผ่านระบบออนไลน์ โดยใช้ทวิตเตอร์ หรือแอปพลิเคชันสำหรับกลุ่ม LGBT
ทำให้หน่วยงาน/องค์กรที่ให้บริการด้านสาธารณสุขเข้าไปดูแลเรื่องสุขภาพของบุคคลกลุ่มนี้ได้ยากขึ้น

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษอาญาตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและ
การบังคับการ ให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

สถิติจำนวนคดีอาญาที่มีการรับแจ้งและจับกุมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ภาพรวมรายปี
ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ข้อมูล ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔)

ประจำปี พ.ศ.	จำนวนคดีที่รับแจ้ง	จำนวนคดีที่จับกุม
๒๕๖๐	๒๕,๓๑๔	๒๕,๑๔๐
๒๕๖๑	๒๓,๖๐๘	๒๓,๕๐๕
๒๕๖๒	๒๔,๙๕๖	๒๔,๘๙๘
๒๕๖๓	๒๘,๕๘๔	๒๘,๕๓๘
๒๕๖๔	๑๙,๓๒๓	๑๙,๒๓๘

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สถิติฐานความผิดตามพระราชบัญญัติฯ. ที่มีการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม. ภาพรวมรายปี

ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

มาตรา	ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		รวม	
	จำนวนคดี	ผู้ต้องโทษ	จำนวนคดี	ผู้ต้องโทษ	จำนวนคดี	ผู้ต้องโทษ	จำนวนคดี	ผู้ต้องโทษ
๕	๓	๓	-	-	-	-	๓	๓
๖	-	-	-	-	-	-	-	-
๗	๓	๓	๒	๒	๑	๑	๖	๖
๘	-	-	-	-	-	-	-	-
๙	๓๕	๓๗	๓๖	๔๓	๒๙	๔๓	๑๐๐	๑๒๓
๑๐	-	-	-	-	-	-	-	-
๑๑	๕	๖	-	-	-	-	๕	๖
๑๒	-	-	-	-	-	-	-	-
๑๓	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๔๖	๔๙	๓๘	๔๕	๓๐	๔๔	๑๑๔	๑๓๘

ที่มา : สำนักแผนงานและงบประมาณ. สำนักงานศาลยุติธรรม

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๑๕.๑ ในส่วนการอบรมฟื้นฟู บำบัดรักษาโรค พัฒนาอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ค้าประเวณี

- มีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเกิดจากการตีความของผู้ปฏิบัติงานหรือผู้บังคับใช้กฎหมาย ว่าคดีเข้าข่ายการค้าประเวณีหรือค้ำมนุษย์ ซึ่งกรณีเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี มักถูกตีความให้เข้าข่ายเป็นการค้ำมนุษย์ จึงไม่มีเด็กถูกส่งเข้ารับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ไปใช้ช่องทางของกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องแทน เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้น ส่วนผู้ค้าประเวณีที่มีอายุเกิน ๑๘ ปี ส่วนใหญ่ไม่สมัครใจจะเข้ารับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ เนื่องจากกลไกการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่มีการดำเนินการโดยภาครัฐในปัจจุบันไม่ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการในการดำเนินชีวิต จึงไม่ได้ประโยชน์จากกฎหมายในส่วนนี้

๑๕.๒ ในส่วนการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเด็กและการบังคับข่มขืนใจ

- มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ดังนี้

๑) ผู้บังคับใช้กฎหมาย ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ และในการดำเนินคดีกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเด็กหรือการบังคับข่มขืนใจให้ค้าประเวณี ซึ่งบางส่วนมีความทับซ้อนกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการบังคับใช้กฎหมาย..

๒) ในกรณีผู้ค้าประเวณีที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ผู้บังคับใช้กฎหมายมักจะเลือกบังคับใช้กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องแทน เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงจำเป็นต้องพิจารณาให้ชัดว่าปัญหาอุปสรรคเกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย หรือสาเหตุมาจากตัวบทกฎหมายที่ทับซ้อนกันฉบับอื่น หรือมีสาเหตุมาจากผู้ที่บังคับใช้กฎหมาย ไม่เข้าใจในเจตนารมณ์ของกฎหมาย...

๑๕.๓ ในส่วนการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีโดยสมัครใจ

- มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานดังนี้

๑) หลักการของกฎหมาย มีความไม่ชัดเจน ทำให้เกิดปัญหาในการตีความและการนำกฎหมายไปใช้ในการปฏิบัติงานที่ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้ง การที่กฎหมายกำหนดให้การค้าประเวณีโดยสมัครใจในหลายลักษณะเป็นความผิดและผู้ค้าประเวณีไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย จึงเป็นช่องทางที่ทำให้ผู้ค้าประเวณีถูกเอาเปรียบหรือถูกแสวงหาประโยชน์จากเจ้าของสถานบริการ หรือผู้ซื้อบริการทางเพศ

๒) บทบัญญัติในกฎหมายไม่เท่าทันสถานการณ์การค้าประเวณีในปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการค้าประเวณีมีรูปแบบที่แอบแฝงและมีช่องทางที่หลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะใช้วิธีการติดต่อผ่านช่องทางเทคโนโลยีหรือสื่อออนไลน์มากขึ้น จึงทำให้มีความยากในการจับกุมดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด

๓) การบังคับใช้กฎหมาย ผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมาย รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกฎหมาย บางคนยังขาดความรู้ ขาดเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ไม่เข้าใจเจตนารมณ์ที่แท้จริงของกฎหมาย หรือมีทัศนคติในเชิงลบกับผู้ค้าประเวณี ทำให้บังคับใช้กฎหมายในทางที่ผิด และเกิดปัญหาเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานบางคนใช้ช่องว่างของกฎหมายแสวงหาประโยชน์จากผู้ค้าประเวณี หรือจากเจ้าของสถานบริการที่มีการค้าประเวณีแอบแฝง...

๑๕.๔ ในส่วนคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ และคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด

- มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานดังนี้

๑) คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ และคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด ขาดทิศทางด้านนโยบายที่ชัดเจนจากรัฐบาลเพื่อกำหนดมาตรการกลไกและแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีให้มีประสิทธิภาพ

๒) องค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ และคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด ไม่ครอบคลุมครบถ้วนหน่วยงานที่มีบทบาทภารกิจที่สำคัญในปัจจุบัน ทำให้ขาดการบูรณาการความร่วมมือในการขับเคลื่อนมาตรการกลไกและแนวทางการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีให้มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

- มีความสัมพันธ์และใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับการเป็นธุระจัดหาบุคคลเพื่อกระทำการค้าประเวณี และการทวงหนี้ยิว กักขัง ใช้กำลังบังคับ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณี และการนำเด็กไปค้าประเวณี

- มีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก

- มีความสัมพันธ์และใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในลักษณะการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์รูปแบบลามก และโฆษณา เผยแพร่ไปยังสาธารณะที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้

- มีความสัมพันธ์กับประมวลกฎหมายอาญา ในการกำหนดโทษผู้ที่กระทำชำเราเด็ก และการกำหนดโทษผู้ที่ข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น รวมทั้งคู่สมรสมีความผิด การกำหนดโทษผู้ที่เป็นจู่ระจัดหานุเคราะห์หรือเด็ก เพื่อไปแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

- มีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการมีหน้าที่ต้องควบคุมการแสดงมิให้เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร และต้องไม่ให้มีการค้าประเวณีในสถานบริการ

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เกี่ยวกับกฎหมายนี้ที่เรื่อง และในประเด็นใด

- มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรณีขอให้ตรวจสอบการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ในประเด็น ดังนี้

๑) กรณีการตรวจค้นและจับกุมพนักงานในสถานบริการ อาบ อบ นวด วิคตอเรีย ซีเคร็ท มีการนำสื่อมวลชนเข้าไปในสถานบริการ อาบ อบ นวด และนำเสนอข่าว โดยปรากฏภาพถ่ายของหญิงที่ถูกจับกุม แม้จะมีการปกปิดใบหน้าไว้ แต่อาจทำให้นุคนคนนั้นรู้สึกว่าเป็นผู้กระทำความผิด จนนำไปสู่การตีตราตนเอง

๒) กรณีการลงตราประทับข้อหาความผิดฐานเข้าไปมีวามสมในสถานการค้าประเวณีเพื่อประโยชน์ในการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น ในหนังสือเดินทางของหญิงต่างด้าว

ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่ง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) ควรกำชับพนักงานเจ้าหน้าที่ห้ามไม่ให้เกิดการร่วมประเวณีในขณะที่ทำการล่อซื้อ และห้ามไม่ให้นำสื่อมวลชนเข้าไปในสถานที่ตรวจค้นและจับกุมคดีค้าประเวณีโดยเด็ดขาด

๒) ควรกำชับให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดให้ปฏิบัติงานตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อให้พยานและผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับการปฏิบัติอย่างเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

๓) ควรกำชับเจ้าหน้าที่ในสังกัดให้คำนึงถึงปัญหาที่มีความละเอียดอ่อนและมีความอ่อนไหวทางเพศสภาพ (Gender Sensitivity) โดยหลีกเลี่ยงการกระทำ การใช้วาจา หรือการตั้งคำถามที่เป็นการซ้ำเติมให้พยาน หรือผู้เสียหายเกิดความเครียด หรือหวาดกลัวขณะสอบสวนหรือสอบถามข้อเท็จจริง

ทั้งนี้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้เป็นหน่วยงานหลักในการรับเรื่องข้อเสนอแนะดังกล่าว และจัดประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาข้อเสนอแนะของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ทบทวนภารกิจของหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย อันอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และรายงานผลการพิจารณาต่อข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร

- มีการใช้ระบบอนุญาต โดยอนุญาตให้มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นจัดตั้งสถานแรกรับหรือหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ แต่ควรมีการทบทวนความจำเป็นในการกำหนดให้มีระบบอนุญาตดังกล่าว เนื่องจากตั้งแต่มีการใช้บังคับกฎหมายยังไม่เคยมีมูลนิธิหรือสมาคมใดขออนุญาตจัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

- มีการใช้ระบบคณะกรรมการ ได้แก่ คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) และคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด (ก.ค.อ.จังหวัด) ซึ่งจากการรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายฉบับนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ยังมีความจำเป็นต้องมีทั้ง ก.ค.อ. และ ก.ค.อ. จังหวัด เพื่อขับเคลื่อนนโยบายและกำหนดแนวทางในการดำเนินงานได้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน แต่ควรปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการให้เหมาะสม โดยเพิ่มองค์ประกอบให้ครอบคลุมหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงองค์ประกอบให้มีผู้ทรงคุณวุฒิหลากหลายสาขา ไม่ต้องระบุเฉพาะผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี และไม่ต้องระบุอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำเนินงานในองค์กรเอกชนที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

- มีการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดให้ในกรณีผู้กระทำความผิดเป็นเด็กหรือเยาวชน ศาลอาจพิจารณาประวัตติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของผู้นั้นแล้วอาจไม่พิพากษาลงโทษ แต่ให้ผู้กระทำความผิดได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพแทนการลงโทษได้ และให้ดุลพินิจแก่สถานแรกรับในการพิจารณานุคลิกภาพ พื้นฐานการศึกษา อบรม สาเหตุการกระทำความผิด และทดสอบแนวณัด แล้วพิจารณาจัดส่งตัวผู้อยู่ในความดูแลไปยังสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่เหมาะสม ซึ่งทั้งสองกรณีเป็นการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ที่มีความเหมาะสมแล้ว

- มีการใช้โทษอาญา โดยกำหนดโทษอาญาแก่ผู้ค้าประเวณี ผู้ซื้อประเวณีเด็ก ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี รวมทั้งบิดา มารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้ผู้อยู่ในความปกครองของตนกระทำการค้าประเวณีที่กระทำความผิดตามมาตรา ๕ - มาตรา ๑๒ ซึ่งการใช้โทษอาญามีความเหมาะสมในกรณีของการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเด็กและการบังคับข่มขืนใจให้ผู้อื่นค้าประเวณีเนื่องจากเป็นการกระทำความผิดที่ร้ายแรง แต่ควรมีการทบทวนการใช้โทษอาญาในความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีโดยสมัครใจ เนื่องจากแนวคิดและสภาพการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป การค้าประเวณีโดยสมัครใจจึงอาจไม่ได้เป็นความผิดที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม

ส่วนที่ ๔

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี)

๑. การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (www.dwf.go.th).

๒. การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นในลักษณะการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผ่านระบบ Zoom Meeting

ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้อย่างไร

๑. การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กลางทางกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.law.go.th) และเว็บไซต์ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (www.dwf.go.th).

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ระหว่างวันที่ ๖ กันยายน - ๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.law.go.th) และ เว็บไซต์ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (www.dwf.go.th) โดยได้มีการจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นจำนวน ๒ ชุด คือ ชุดที่ ๑ สำหรับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ และชุดที่ ๒ สำหรับประชาชนทั่วไป ซึ่งได้มีผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นฯ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๑,๕๘๘ คน ดังนี้

ช่องทางการรับฟัง	กลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ (คน)	กลุ่มประชาชนทั่วไป (คน)	รวม (คน)
๑) ระบบกลางทางกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๖๙	๘๑๖	๘๘๕
๒) เว็บไซต์ของกรมกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว	๒๖๖	๔๓๗	๗๐๓
รวมทั้งสิ้น	๓๓๕	๑,๒๕๓	๑,๕๘๘

จากการรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งในส่วนของปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯและประชาชนทั่วไป เมื่อนำมาวิเคราะห์แล้ว สามารถสรุปความคิดเห็นในประเด็นหลักที่สำคัญที่มีต่อกฎหมายฉบับนี้ ได้ดังนี้

๑) กฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์การค้าประเพณีในปัจจุบัน เนื่องจากกฎหมายไม่สามารถดำเนินการกับการค้าประเพณีซึ่งมีรูปแบบและช่องทางที่หลากหลายได้ และไม่สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) กฎหมายยังมีความจำเป็นสำหรับการคุ้มครองเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี จากผู้ซื้อของขวัญหรืออาหารที่ได้จากการค้าประเพณีเด็ก

๓) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ รวมทั้งนโยบายและแนวทางปฏิบัติต่อปัญหาการค้าประเพณียังขาดความชัดเจน

๔) ผู้ซื้อประเพณีเด็กในทุกกรณี รวมทั้งผ่านสื่อออนไลน์และไม่จำกัดสถานที่ควรมีความผิออาญา

๕) ควรมีการปรับปรุงนิยาม “การค้าประเพณี” โดยระบุให้เห็นความแตกต่างระหว่างการค้าประเพณีโดยสมัครใจกับการค้ามนุษย์ในรูปแบบค้าประเพณี รวมทั้งเพิ่มนิยามกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเพณีเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น และปรับปรุงนิยาม “สถานการณ์การค้าประเพณี” ให้ครอบคลุมทุกช่องทางของการค้าประเพณีในทุกรูปแบบ..

๖) ควรปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) และคณะกรรมการคุ้มครองพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด (ก.ค.อ.จังหวัด) ให้เหมาะสม เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนนโยบายและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนงานได้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

๗) ควรปรับปรุงแก้ไของค์ประกอบและคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) และคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด (ก.ค.อ.จังหวัด)

๘) ควรปรับปรุงอัตราโทษของผู้ที่เป็นธุระจัดหา ซักพาดูอื่นเพื่อให้กระทำการค้าประเพณี ไม่ว่าจะผู้นั้นจะยินยอมหรือไม่ ให้สอดคล้องกับโทษในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๙) ควรมีนบทลงโทษผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าประเพณี โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่รัฐที่เรียกรับผลประโยชน์จากสถานบริการ สถานการค้าประเพณี หรือผู้ค้าประเพณี... ในส่วนเรื่องการลงโทษผู้ค้าประเพณี เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและประชาชนทั่วไปมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าผู้ค้าประเพณีที่ติดต่อกัน ซักขวน รบเร้า สร้างความเดือดร้อนรำคาญในสาธารณะควรได้รับการลงโทษตามกฎหมาย แต่มีความคิดเห็นที่แตกต่าง ไม่สอดคล้องกันสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าประเพณีในสถานการณ์การค้าประเพณีและการติดต่อโฆษณาเชิญชวนเพื่อการค้าประเพณีผ่านช่องทางสื่อต่าง ๆ โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่เห็นว่าควรได้รับโทษอาญา แต่ประชาชนทั่วไปเห็นว่าไม่ควรได้รับโทษอาญา

๑๐) ผลกระทบของกฎหมาย คือ ทำให้ผู้ค้าประเพณีไม่ได้รับความเป็นธรรมทางสังคม ถูกตีตรา ถูกเหยียดหยาม ถูกเลือกปฏิบัติ และลดทอนศักดิ์ศรีคุณค่าความเป็นมนุษย์ รวมทั้งทำให้ผู้ค้าประเพณีถูกเอารัดเอาเปรียบจากเจ้าของสถานบริการ ถูกละเมิดสิทธิ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจจากผู้ให้บริการ แม่ค้า แม่ขาย นายหน้า ผู้เป็นธุระจัดหา จึงจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อช่วยเหลือ คุ้มครองสิทธิแก่ผู้ค้าประเพณี

๑๑) ควรมีมาตรการในการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพผู้ค้าประเพณีโดยสมัครใจ โดยพัฒนาหลักสูตรการฝึกอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สามารถกำหนดช่วงเวลา และสถานที่เรียนได้ตามความเหมาะสม จัดให้มีศูนย์ให้คำปรึกษาหรือรับแจ้งเหตุการถูกละเมิดสิทธิ จัดให้ผู้ค้าประเพณีได้รับการคุ้มครองและได้รับสิทธิและสวัสดิการต่าง ๆ ในฐานะลูกจ้างตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน จัดให้ผู้ค้าประเพณีสามารถใช้สิทธิในการตรวจสอบสุขภาพ การป้องกันโรคและการรักษาพยาบาลได้

๑๒) มีผู้แสดงความคิดเห็นให้ยกเลิกกฎหมายที่เอาผิดการค้าประเวณีและให้การค้าประเวณีเป็นอาชีพและ/หรืออยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายแรงงาน รวมทั้งเสนอว่าควรกำหนดให้การค้าประเวณีเป็นเรื่องถูกต้องตามกฎหมายและจัดเก็บภาษีต่าง ๆ จากผู้ค้าประเวณีและสถานการค้าประเวณี และกำหนดให้มีการขออนุญาตจัดตั้งสถานการค้าประเวณี และให้ผู้ค้าประเวณีเป็นลูกจ้าง ซึ่งได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน.

๒. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นในลักษณะการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นในรูปแบบการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผ่านระบบ Zoom Meeting จำนวน ๒ ครั้ง โดยครั้งที่ ๑ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมาย ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๑๖ คน เมื่อวันที่วันพฤหัสบดีที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ และ ครั้งที่ ๒ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นกลุ่มพนักงานบริการ เมื่อวันที่วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๑๓ คน.

จากการรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อนำมาวิเคราะห์แล้ว สามารถสรุปความคิดเห็นในประเด็นหลักที่สำคัญที่มีต่อกฎหมายฉบับนี้ได้ดังนี้

๑) ผู้ที่สมัครใจค้าประเวณีไม่ควรมีความผิดทางอาญา ซึ่งจะช่วยให้สามารถออกจากอาชีพนี้ และไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ได้ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ค้าประเวณีสามารถเข้าไปฝึกอาชีพได้ โดยเฉพาะผู้ที่ถูกจับดำเนินคดีแล้วเท่านั้น

๒) ควรมีการทบทวนกฎหมายฉบับนี้ในคราวเดียวกับกฎหมายค่านิยม ให้บทลงโทษมีความสอดคล้องกัน และหากจำเป็นจะต้องมีกฎหมายนี้ต่อไป วัตถุประสงค์หลัก ควรจะเป็นการคุ้มครองฟื้นฟู เยียวยา และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ค้าประเวณี.

๓) ต้องมีการสื่อสารสาธารณะให้มากขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจสำหรับผู้ปฏิบัติงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในส่วนที่เกี่ยวกับตัวบทกฎหมายและเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๔) กฎหมายควรครอบคลุมเรื่องการดูแลในเรื่องสิทธิ สวัสดิการ และคุณภาพชีวิตของผู้ค้าประเวณีในองค์รวม ทำให้ผู้ค้าประเวณีรู้สึกว่ามีคุณค่าในการทำงาน และควรมีแนวทางคุ้มครองไม่ให้ผู้ค้าประเวณีต้องเผชิญกับผู้ใช้ความรุนแรง มีการจดทะเบียนสถานบริการ ผู้ค้าประเวณีสามารถขึ้นทะเบียนเป็นอาชีพอิสระได้ และมีการจัดเก็บภาษี เพื่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศ.

๕) จำเป็นต้องมีกฎหมายในส่วนของการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเด็ก และการบังคับข่มขืนใจให้ค้าประเวณี จะต้องไม่มีผู้เข้ามาเป็นธุระจัดหา การบังคับขู่เข็ญ แสวงหาประโยชน์ หรือบิดามารดาที่รู้เห็นเป็นใจให้ลูกค้าประเวณี ซึ่งเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์

๖) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต้องมองให้รอบด้าน เรื่องการค้าประเวณีไม่ได้มีเฉพาะผู้ที่สมัครใจเท่านั้น บางคนไม่ได้คิดจะประกอบเป็นอาชีพนี้ไปทั้งชีวิต อาจเป็นเด็กหรือผู้ประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจที่ทำเพื่อให้มีรายได้ ควรมีการแก้ไขกฎหมายในส่วนกลุ่มผู้ที่สมัครใจ โดยไม่เน้นเรื่องโทษ ส่วนคนที่ไม่ได้คิดที่จะยึดเป็นอาชีพ ควรจะมีการคุ้มครองหรือการพัฒนาอาชีพ

รายละเอียดสรุปการรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ผ่านเว็บไซต์กลางทางกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.law.go.th) และเว็บไซต์ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (www.dwf.go.th) และสรุปประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นในลักษณะการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ปรากฏในภาคผนวกแนบท้าย

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่

- หน่วยงานไม่ได้มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ก่อนมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายฯ จึงไม่ได้มาประกอบการพิจารณาด้วย

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

- หน่วยงานได้ออกกฎ หรือระเบียบตามที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยครบถ้วนแล้ว.

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

- ไม่มี

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

- กฎหมายนี้มีการบังคับใช้ โดยมีการจับกุมและดำเนินคดีกับผู้ค้าประเวณี ผู้จัดหา ล่อลวง หน่วงเหนี่ยวกักขัง หรือชักนำผู้อื่นไป เพื่อการค้าประเวณี ผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ผู้เป็นเจ้าของกิจการผู้ดูแล หรือผู้จัดการ และผู้มีส่วนรู้เห็นหรือสนับสนุน ให้มีการกระทำการค้าประเวณี โดยอ้างอิงจากสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสถิติสำนักงานศาลยุติธรรม

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดหรือไม่ อย่างไร

- มีการบังคับใช้กฎหมายและเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในบางส่วน คือ มีการจับกุมดำเนินคดีผู้ที่กระทำความผิดตามกฎหมายและส่งผลให้ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดในบางฐานความผิดให้มีจำนวนลดน้อยลงกว่าในอดีต เช่น การจับกุมและดำเนินคดีกับผู้ซึ่งเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดให้กระทำการค้าประเวณี แต่ในบางฐานความผิด แม้จะมีการจับกุมและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดอยู่ตลอดเวลา แต่จำนวนการกระทำความผิดก็ยังไม่ลดน้อยลง เช่น ความผิดการเข้าติดต่อกับ ชักชวน หรือรับเร้าเพื่อการค้าประเวณีอันเป็นการเปิดเผยและนำอันอายหรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่สาธารณชน นอกจากนี้ การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพของผู้ค้าประเวณียังไม่บรรลุตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเนื่องจากผู้ค้าประเวณีที่มีอายุเกิน ๑๘ ปี ส่วนใหญ่ไม่ประสงค์ที่จะเข้ารับ การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ และหลังจากที่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้บังคับใช้กฎหมายหรือผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องมักจะพิจารณาส่งผู้ค้าประเวณีที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เข้ารับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแทนพระราชบัญญัตินี้

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกัน ปราบปราม แก้ไขปัญหาการค้าประเวณี และเปิดโอกาสให้ผู้ค้าประเวณีได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการให้การอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาชนจึงไม่มีภาระจากการปฏิบัติตามกฎหมายแต่อย่างใด สำหรับการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น รัฐมีต้นทุนในการบังคับใช้กฎหมายในการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจับกุมผู้กระทำความผิด การเปรียบเทียบปรับ และการฟ้องคดีในชั้นศาล ตลอดจนต้นทุนในการอบรมฟื้นฟูผู้ค้าประเวณี ซึ่งเป็นต้นทุนโดยทั่วไปในการบังคับใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่

- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อให้เกิดผลอันไม่พึงประสงค์ คือ การที่บุคคลทั่วไปในสังคมถูก ตีตรา และละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ค้าประเวณีแม้บุคคลดังกล่าวจะถูกบังคับให้ค้าประเวณี หรือมีความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ทั้งยัง ไม่เอื้อต่อการที่ผู้ค้าประเวณีจะปกป้องสิทธิของตน และพัฒนาศักยภาพเมื่อเลิกค้าประเวณีแล้ว นอกจากนี้พบว่า มีการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่รัฐจากผู้ค้าประเวณีหรือสถานบริการที่มีการค้าประเวณี แบนแฝงด้วย

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

- กฎหมายฉบับนี้ยังมีประโยชน์สำหรับการป้องปรามการกระทำในลักษณะการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี และใช้ลงโทษผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ซึ่งไม่เข้าข่ายที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ สามารถเอาผิดได้ และมีส่วนช่วยป้องกันและกักกันควบคุมปัญหาการค้ามนุษย์ ปัญหาการเกิดอาชญากรรมจากการมั่วสุมในสถานบริการ ปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหาเสพติด เป็นต้น ซึ่งมีความคุ้มค่ากับทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย และไม่ได้เป็นภาระกับประชาชนทั่วไป แต่ไม่เกิดประโยชน์กับผู้ค้าประเวณี ซึ่งถูกละเมิดสิทธิจากช่องว่างของกฎหมายและไม่สามารถเข้าถึงสิทธิสวัสดิการจากกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

ควรมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ดังนี้

๑. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีโดยสมัครใจ ควรมีการกำหนดหลักการของกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจนว่า ประสงค์จะให้การกระทำใดเป็นความผิดบ้าง โดยคำนึงถึงทั้งหลักสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพในเนื้อตัวร่างกายของบุคคล สิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพ และพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตาม และความสงบเรียบร้อยของสังคมและศีลธรรมอันดีของประชาชนประกอบกัน และปรับปรุงกลไกและมาตรการของกฎหมายให้ทันสมัย สอดคล้องกับ

สภาพการณ์การค้าประเวณี วิธีการติดต่อชักชวน และการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถป้องกันและปราบปรามการกระทำที่กฎหมายประสงค์จะห้ามได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดการทุจริตและประพฤตินิยมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ... นอกจากนี้ ควรพิจารณาแนวทางการรับรองสิทธิ ตามกฎหมายของผู้ค้าประเวณี เช่น สิทธิในการได้รับการดูแลรักษาพยาบาล และสิทธิตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน และพิจารณาแนวทางการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือผู้ค้าประเวณีจากการถูกเอารัดเอาเปรียบ ถูกทำร้าย หรือถูกละเมิดในทางต่าง ๆ โดยผู้ซื้อประเวณี นายจ้าง หรือสถานประกอบการ

๒. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเด็กและการบังคับข่มขืนใจให้ค้าประเวณี ควรมีการปรับปรุงกลไก และมาตรการในกฎหมายเพื่อให้สามารถป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้สอดคล้องกับกระบวนการและโทษที่กำหนดในกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ และเพื่อให้มีความสอดคล้องในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่หน่วยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอบรมฟื้นฟูผู้ค้าประเวณี ควรมีการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถจัดให้มีกระบวนการฟื้นฟูและการจัดให้มีหลักสูตรการฝึกอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ค้าประเวณีอย่างแท้จริง เช่น สามารถร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดให้มีหลักสูตรการฝึกอาชีพที่ทันสมัย ตรงต่อความสนใจ และสามารถสร้างรายได้ทดแทนให้ผู้ค้าประเวณี ตลอดจนการจัดให้มีการให้คำปรึกษาที่เป็นมิตร ผ่านช่องทางโทรศัพท์ หรือสื่อออนไลน์ที่ผู้ค้าประเวณีสามารถเข้าถึงได้สะดวก เป็นต้น

๔. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) และคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด (ก.ค.อ. จังหวัด) ควรมีการปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการฯ ให้เหมาะสม เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนนโยบายและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนงาน ได้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

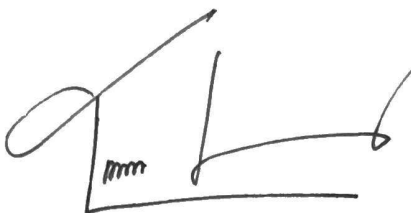
สำหรับวิธีการในการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายข้อ ๑ - ๔ นั้น เนื่องจากประเด็นการค้าประเวณี เป็นประเด็นที่มีความละเอียดอ่อนและมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก จึงจะต้องมีการพิจารณาโดยละเอียดและรอบคอบโดยมีตัวแทนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งต้องมีการศึกษากฎหมายและแนวทางการดำเนินการ ในต่างประเทศเพื่อประกอบการพิจารณาเพื่อจัดทำข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายต่อไป

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

- สมควรอบรมให้ความรู้ สร้างความเข้าใจแก่ผู้บังคับใช้กฎหมายและผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้สามารถบังคับใช้กฎหมายและปฏิบัติงานตามกฎหมายได้ถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่แท้จริงของกฎหมาย และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดกฎ ระเบียบ หรือมาตรการแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อไม่ให้ใช้ช่องว่างของกฎหมายไปละเมิดสิทธิผู้ค้าประเวณีหรือแสวงหาประโยชน์ โดยมีขอบจากการค้าประเวณี

- กำหนดมาตรการและแนวทางในการคุ้มครองสิทธิและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ที่ค้าประเวณีด้วยความสมัครใจ เช่น จัดให้มีศูนย์ให้คำปรึกษาหรือรับแจ้งเหตุการณ์ฉุกเฉินสิทธิ มีการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยกำหนดช่วงเวลา และสถานที่เรียนได้ตามความเหมาะสมมีการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยกำหนดช่วงเวลา และสถานที่เรียนได้ตามความเหมาะสม หรือกำหนดช่องทางให้ผู้ค้าประเวณีสามารถเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน เช่น สิทธิประกันสังคม สิทธิในการสร้างหลักประกันด้านสุขภาพ เพิ่มเติมจากสิทธิบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า (บัตรทอง ๓๐ บาท รักษาทุกโรค) การเงินชดเชยกรณีประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ค่าทำศพ เงินสงเคราะห์บุตรและบำเหน็จชราภาพ เป็นต้น

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นางจินตนา จันทร์บำรุง)

อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางอภิรดี สุสุทธิ

โทร ๐ ๒๓๐๖ ๘๗๗๕

อีเมล podc.dwf@gmail.com

ภาคผนวก

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. รูปแบบ/ระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูล ประกอบด้วย ๒ ช่องทาง ดังนี้

๑.๑ การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑.๒ การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

โดยมีรายละเอียดกลุ่มเป้าหมาย และระยะเวลาในการดำเนินการ ดังนี้

๑) กลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

เป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ (๑) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย (๒) การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ (๓) ข้อมูลของผู้แสดงความ
คิดเห็น

๒) กลุ่มประชาชนทั่วไป

เป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ (๑) การค้าประเวณีฯ (๒) พระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ (๓) การช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ค้าประเวณี และ (๔) ความคิดเห็น
อื่น ๆ

๓) ระยะเวลาในการดำเนินการ ระหว่างวันที่ ๖ กันยายน - ๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

๒. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบออนไลน์

มีผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น ๑,๕๘๘ คน แบ่งเป็น ๑) กลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
กับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ จำนวน ๓๓๕ คน และ
๒) กลุ่มประชาชนทั่วไป จำนวน ๑,๒๕๓ คน ดังนี้

ช่องทางการรับฟัง	กลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ (คน)	กลุ่มประชาชนทั่วไป (คน)	รวม (คน)
๑) ระบบกลางทางกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๖๙	๘๑๖	๘๘๕
๒) เว็บไซต์ของกรมกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว	๒๖๖	๔๓๗	๗๐๓
รวมทั้งสิ้น	๓๓๕	๑,๒๕๓	๑,๕๘๘

๒.๒ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบออนไลน์

จากการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบออนไลน์ในระบบกลางทางกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และเว็บไซต์ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นในภาพรวมของทั้ง ๒ ช่องทาง แยกกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

๒.๒.๑ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

๑) ส่วนที่ ๑ ความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

คำถามที่ ๑ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) การบังคับใช้กฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์การค้าประเวณีในปัจจุบัน จำนวน ๑๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๗๖ (๒) กฎหมายไม่สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน ๑๐๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖๔ และ (๓) กฎหมายบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย จำนวน ๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๑๖

คำถามที่ ๒ ท่านคิดว่ากฎหมายฉบับนี้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์การค้าประเวณีในปัจจุบันหรือไม่ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ไม่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์การค้าประเวณีในปัจจุบัน เนื่องจากกฎหมายไม่สามารถดำเนินการกับการค้าประเวณีซึ่งมีรูปแบบและช่องทางที่หลากหลายได้ จำนวน ๒๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๗๐ (๒) มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์การค้าประเวณีในปัจจุบัน เนื่องจาก ยังจำเป็นต้องป้องกันและคุ้มครองการแสวงหาประโยชน์จากเพศจากเด็ก จำนวน ๑๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๒๔ และ (๓) มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์การค้าประเวณีในปัจจุบัน เนื่องจาก คนในสังคมไทยยังมีทัศนคติว่าการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ผิด ควรได้รับการลงโทษ จำนวน ๑๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๓๙

คำถามที่ ๓ ท่านคิดว่ากฎหมายฉบับนี้สามารถป้องกันหรือคุ้มครองเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ไม่ให้ถูกค้าประเวณีได้หรือไม่ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) สามารถคุ้มครองเด็กจากผู้ถูกล่วงหรือหารายได้จากการค้าประเวณีเด็ก จำนวน ๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๗๓ (๒) สามารถป้องกันไม่ให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองจัดหาเด็กให้กับนายหน้าเพื่อนำไปค้าประเวณี จำนวน ๑๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๒๖ และ (๓) ไม่สามารถป้องกันหรือคุ้มครองเด็กจากการค้าประเวณีได้ จำนวน ๑๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๑๓

คำถามที่ ๔ ท่านคิดว่ากฎหมายฉบับนี้มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานหรือการบังคับใช้กฎหมายอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) กฎหมายไม่เท่าทันสถานการณ์การค้าประเวณีในปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน ๑๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๐๑ (๒) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ จำนวน ๑๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๙๘ และ (๓) นโยบายและแนวทางปฏิบัติต่อปัญหาการค้าประเวณียังขาดความชัดเจน จำนวน ๑๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗

/คำถามที่ ๕ ...

คำถามที่ ๕ ท่านคิดว่าผู้ซื้อประเมินจากผู้ค้าประเมินควรมีความผิดพลาดหรือไม่ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ผู้ซื้อประเมินเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ในทุกกรณีรวมทั้งผ่านสื่อออนไลน์และไม่จำกัดสถานที่ ควรมีความผิดพลาด จำนวน ๒๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐ (๒) ผู้ซื้อประเมินเด็ก อายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในทุกกรณี รวมทั้งผ่านสื่อออนไลน์และไม่จำกัดสถานที่ ควรมีความผิดพลาด จำนวน ๑๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๔๐ และ (๓) ผู้ซื้อประเมิน ไม่ว่าจะจากเด็กหรือผู้ใหญ่ ในทุกกรณี รวมทั้งผ่านสื่อออนไลน์และไม่จำกัดสถานที่ ควรมีความผิดพลาด จำนวน ๑๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๗

๒) ส่วนที่ ๒ ความคิดเห็นในการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

คำถามที่ ๖ ท่านคิดว่าควรปรับปรุงนิยาม “การค้าประเวณี” หมายถึง การยอมรับการกระทำชำเราหรือการยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการลำสอนเพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ หรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรปรับปรุง โดยระบุให้เห็นความแตกต่างระหว่างค้าประเวณีโดยสมัครใจกับการค้ามนุษย์ในรูปแบบค้าประเวณี จำนวน ๑๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๑ (๒) ควรเพิ่มนิยามกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น “ผู้ค้าประเวณี” และ “กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี” จำนวน ๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๖๔ และ (๓) เหมาะสมแล้ว ไม่ควรปรับปรุง จำนวน ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๖

คำถามที่ ๗ ท่านคิดว่าควรปรับปรุงนิยามของ “สถานการค้าประเวณี” หมายถึง สถานที่ที่จัดไว้เพื่อการค้าประเวณี หรือยอมให้มีการค้าประเวณีและให้หมายความรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลอื่น เพื่อกระทำการค้าประเวณีด้วย หรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๒ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรปรับปรุงให้ครอบคลุมทุกช่องทางของการค้าประเวณีในทุกรูปแบบ จำนวน ๒๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๒๔ (๒) เหมาะสมแล้ว ไม่ควรปรับปรุง จำนวน ๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗๖

คำถามที่ ๘ ท่านคิดว่าผู้ค้าประเวณีโดยสมัครใจ ที่เข้าติดต่อ ชักชวน หรือรับเร้าบุคคลอื่นตามถนนหรือในที่สาธารณะเพื่อการค้าประเวณีของตนเองโดยเปิดเผยก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สาธารณชน ควรมีความผิดพลาดหรือไม่ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๒ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรมีความผิดพลาด จำนวน ๒๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕๓ (๒) ไม่ควรมีความผิดพลาด จำนวน ๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๙๖

คำถามที่ ๙ จากข้อ ๘ ถ้าท่านคิดว่าควรมีความผิดพลาด อัตราโทษควรเป็นอย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรเพิ่มให้มีทั้งโทษปรับและโทษจำคุก จำนวน ๑๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๔๖ (๒) ควรเพิ่มอัตราโทษปรับให้สูงขึ้น จำนวน ๑๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕๘ และ (๓) ควรลดอัตราโทษปรับ จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๙๔

/คำถามที่ ๑๐...

คำถามที่ ๑๐ ท่านคิดว่าผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมในสถานบริการเพื่อประโยชน์ในการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น ควรมีความผิดอาญาหรือไม่ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๒ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรมีความผิดอาญา จำนวน ๒๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๘๓ (๒) ไม่ควรมีความผิดอาญา จำนวน ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๗

คำถามที่ ๑๑ จากข้อ ๑๐ ถ้าท่านคิดว่าควรมีความผิดอาญา อัตราโทษควรเป็นอย่างไร (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ให้มีโทษปรับ โดยเพิ่มอัตราโทษปรับ จำนวน ๒๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๐๗ (๒) ให้มีโทษจำคุก โดยเพิ่มอัตราโทษจำคุก จำนวน ๒๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๘๔ และ (๓) ให้มีโทษจำคุก โดยลดอัตราโทษจำคุก จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๘๔

คำถามที่ ๑๒ ท่านคิดว่าผู้ที่โฆษณาหรือเชิญชวนผ่านช่องทางของสื่อรูปแบบต่าง ๆ เพื่อติดต่อในการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น ควรมีความผิดอาญาหรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๒ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรมีความผิดอาญา จำนวน ๒๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๒๘ (๒) ไม่ควรมีความผิดอาญา จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๒

คำถามที่ ๑๓ จากข้อ ๑๒ ถ้าท่านคิดว่าควรมีความผิดอาญา อัตราโทษควรเป็นอย่างไร (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ให้มีโทษปรับ โดยเพิ่มอัตราโทษปรับ จำนวน ๒๐๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๓๘ (๒) ให้มีโทษจำคุก โดยเพิ่มอัตราโทษจำคุก จำนวน ๒๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๗๖ และ (๓) ให้มีโทษจำคุก โดยลดอัตราโทษจำคุก จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๓

คำถามที่ ๑๔ ท่านคิดว่าการลงโทษทางอาญาแก่ผู้ที่เป็นธุระจัดหา ชักพาผู้อื่นเพื่อให้บริการการค้าประเวณี ไม่ว่าผู้นั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ของกฎหมายฉบับนี้ มีเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (เลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ไม่เหมาะสม ต้องแก้ไข เพราะควรปรับอัตราโทษให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๑๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๐๙ (๒) เหมาะสมแล้ว ไม่ต้องแก้ไข จำนวน ๑๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๕๐ และ (๓) มีความทับซ้อนกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๑๗

คำถามที่ ๑๕ ท่านคิดว่าการลงโทษทางอาญาแก่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลที่อยู่ในความปกครองกระทำการค้าประเวณี ของกฎหมายฉบับนี้ เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) เหมาะสมแล้ว ไม่ต้องแก้ไข จำนวน ๑๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๔๐ (๒) ไม่เหมาะสม ควรเพิ่มโทษ จำนวน ๑๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๒๓ และ (๓) ไม่เหมาะสม ควรยกเลิก และไปกำหนดโทษใน พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ แทน จำนวน ๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๑๖

คำถามที่ ๑๖ ท่านคิดว่าควรมี คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) หรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้

/ (๑) ควรมี...

(๑) ควรมี แต่ควรปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการให้เหมาะสม เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนนโยบายและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนงานได้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จำนวน ๑๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๒๐ (๒) ควรมี เพื่อกำหนดนโยบายและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีและผลักดันการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม จำนวน ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๒ และ (๓) ไม่ควรมี เนื่องจากหน่วยงานที่รับผิดชอบกฎหมายฉบับนี้ควรเสนอนโยบาย มาตรการต่าง ๆ เองโดยตรง ไม่ต้องใช้ระดมกรรมการ จำนวน ๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๘

คำถามที่ ๑๗ ท่านคิดว่าควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) หรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรปรับปรุง โดยเพิ่มองค์ประกอบให้ครอบคลุมหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๑๑ (๒) ไม่ควรปรับปรุง เพราะเหมาะสมอยู่แล้ว จำนวน ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๙๔ และ (๓) ควรปรับปรุง โดยลดองค์ประกอบของคณะกรรมการให้มีจำนวนน้อยลง เพื่อความคล่องตัว จำนวน ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙๕

คำถามที่ ๑๘ ท่านคิดว่าควรปรับปรุงแก้ไขขององค์ประกอบและคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) หรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรปรับปรุงองค์ประกอบให้มีผู้ทรงคุณวุฒิหลากหลายสาขา ไม่ต้องระบุเฉพาะผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี จำนวน ๑๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๓ (๒) ควรปรับปรุงการกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิให้กว้างขึ้น โดยไม่ต้องระบุอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำเนินงานในองค์กรเอกชนที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี จำนวน ๑๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๒๔ และ (๓) ไม่ควรปรับปรุงแก้ไข เพราะเหมาะสมอยู่แล้ว จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๔๒

คำถามที่ ๑๙ ท่านคิดว่าควรมี คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด (ก.ค.อ.จังหวัด) หรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรมี เพื่อขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีให้เกิดผลเป็นรูปธรรม จำนวน ๑๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๑๑ (๒) ควรมี แต่ควรปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการให้เหมาะสม เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนนโยบายได้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จำนวน ๑๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๖๒ และ (๓) ไม่ควรมี เนื่องจากในระดับพื้นที่สามารถประสานความร่วมมือในการขับเคลื่อนงานได้ โดยไม่ต้องใช้ระบบคณะกรรมการ จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๔๗

คำถามที่ ๒๐ ท่านคิดว่าควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด (ก.ค.อ.จังหวัด) หรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรปรับปรุง โดยเพิ่มองค์ประกอบให้ครอบคลุมหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้องแล้ว จำนวน ๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๘๙ (๒) ควรปรับปรุง โดยลดองค์ประกอบของคณะกรรมการให้มีจำนวนน้อยลงเพื่อความคล่องตัว จำนวน ๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๙๕ และ (๓) ไม่ควรปรับปรุง เพราะเหมาะสมอยู่แล้ว จำนวน ๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔๖

/คำถามที่ ๒๑...

คำถามที่ ๒๑ ท่านคิดว่าควรปรับปรุงแก้ไขของค์ประกอบและคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด (ก.ค.อ.จังหวัด) หรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรปรับปรุงการกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิให้กว้างขึ้น โดยไม่ต้องระบุอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำเนินงานในองค์กรเอกชนที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี จำนวน ๑๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๐๔ (๒) ควรปรับปรุงองค์ประกอบให้มีผู้ทรงคุณวุฒิหลากหลายสาขา ไม่ต้องระบุเฉพาะผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี จำนวน ๑๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๖ และ (๓) ไม่ควรปรับปรุง เพราะเหมาะสมอยู่แล้ว จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖๒

คำถามที่ ๒๒ ท่านคิดว่าควรมีมาตรการในการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพผู้ค้าประเวณีโดยสมัครใจอย่างไรบ้าง ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) มีการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยกำหนดช่วงเวลา และสถานที่เรียนได้ตามความเหมาะสม จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๓ (๒) ควรจัดให้มีการบูรณาการการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ผู้ค้าประเวณีให้มีความหลากหลายมากขึ้น จำนวน ๙๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘๒ และ (๓) การให้คำปรึกษาที่เป็นมิตร ผ่านช่องทางโทรศัพท์ หรือสื่อออนไลน์ที่ผู้ค้าประเวณีสามารถเข้าถึงได้สะดวก จำนวน ๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙๑

คำถามที่ ๒๓ ท่านคิดว่า จำเป็นต้องมีพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้ หรือไม่ เพราะเหตุใด ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๒ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) จำเป็นต้องมี เพื่อบังคับใช้กฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพ จำนวน ๒๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๗๘ (๒) ไม่จำเป็นต้องมีสามารถใช้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์หรือกฎหมายฉบับอื่นทำหน้าที่แทนได้ จำนวน ๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๒

คำถามที่ ๒๔ ท่านคิดว่าหน่วยงานใดควรเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๔ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จำนวน ๒๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๙๗ (๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน ๑๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๔๕ และ (๓) กระทรวงแรงงาน จำนวน ๑๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๙๓

คำถามที่ ๒๕ ท่านคิดว่าผู้ค้าประเวณีโดยสมัครใจ ควรได้เข้าสู่ระบบการคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานหรือไม่ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควร จำนวน ๒๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๘๖ (๒) ไม่แน่ใจ จำนวน ๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๓๒ และ (๓) ไม่ควร จำนวน ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๒

คำถามที่ ๒๖ ท่านคิดว่าสมควรปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรปรับปรุงแก้ไขบางส่วน ที่ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จำนวน ๒๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๖๖ (๒) ควรปรับปรุงแก้ไขบางส่วน ที่ทับซ้อนกับกฎหมายฉบับอื่น จำนวน ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๖ และ (๓) ไม่ควรปรับปรุงแก้ไข จำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๓

/คำถามที่ ๒๗...

คำถามที่ ๒๗ ท่านคิดว่าหากยกเลิกกฎหมายฉบับนี้แล้ว จะสามารถใช้กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องแทนได้หรือไม่ ถ้าได้ คิดว่ามีฉบับใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ได้ ใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๒๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๔๓ (๒) ได้ ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ จำนวน ๑๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๖๒ และ (๓) ไม่ได้ จำนวน ๑๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๖๕

๓) ส่วนที่ ๓ ข้อมูลของผู้แสดงความคิดเห็น

คำถามที่ ๒๘ เพศ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ เป็นเพศ (๑) หญิง จำนวน ๒๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๖๙ (๒) เพศชาย จำนวน ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๙๒ และ (๓) อื่น ๆ จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๙

คำถามที่ ๓๐ อายุ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีช่วงอายุใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ๕๑ - ๖๐ ปี จำนวน ๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๗ (๒) ๓๑ - ๔๐ ปี จำนวน ๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๗ และ (๓) ๔๑ - ๕๐ ปี จำนวน ๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๒

คำถามที่ ๓๑ ระดับการศึกษา ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ มีระดับการศึกษาใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ปริญญาตรี จำนวน ๑๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๓๙ (๒) สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๙ และ (๓) มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๑๘ คน คิดเป็น ร้อยละ ๕.๔๕

คำถามที่ ๓๒ ท่านเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติฯ ใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) เป็นผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมาย จำนวน ๑๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๒๖ (๒) เป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย จำนวน ๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔๕ และ (๓) เป็นคณะกรรมการตามกฎหมาย จำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๘

๒.๒.๒ ประชาชนทั่วไป

๑) ส่วนที่ ๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการค้าประเวณี

คำถามที่ ๑ ท่านคิดอย่างไรกับสถานการณ์การค้าประเวณีในประเทศไทยในปัจจุบัน (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) เป็นปัญหาสำคัญ ต้องมีการดำเนินการเพื่อช่วยเหลือ คุ้มครอง และให้สิทธิแก่ผู้ค้าประเวณี จำนวน ๙๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๒๓ (๒) เป็นปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม จึงควรมีวิธีการแก้ไขที่สาเหตุของปัญหา จำนวน ๔๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๙๔ (๓) เป็นปัญหาสำคัญต้องมีการป้องกันมิให้มีการค้าประเวณีอย่างจริงจัง จำนวน ๒๙๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๕

คำถามที่ ๒ ในทัศนะของท่านคิดว่าการค้าประเวณีส่งผลอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ผู้ค้าประเวณีไม่ได้รับความเป็นธรรมทางสังคม ถูกตีตรา ถูกเหยียดหยาม ถูกเลือกปฏิบัติ และลดทอนศักดิ์ศรีคุณค่าความเป็นมนุษย์ จำนวน ๗๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๔๖ (๒) ผู้ค้าประเวณีถูกเอารัดเอาเปรียบจากเจ้าของสถานบริการ ถูกละเมิดสิทธิทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ จากผู้ใช้บริการ แม่เล้า แมงดา นายหน้า ผู้เป็นธุระจัดหา จำนวน ๗๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๖๑ และ (๓) สามารถสร้างรายได้ให้กับผู้ค้าประเวณีเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ จำนวน ๗๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๓๑

/คำถามที่ ๓...

คำถามที่ ๓ ท่านคิดว่าการลงโทษตามกฎหมายอย่างรุนแรงจะสามารถห้ามการค้าประเวณีได้หรือไม่ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ไม่ได้ จำนวน ๖๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๐๒ (๒) ได้บางส่วน จำนวน ๔๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๑๒ และ (๓) ได้ทั้งหมด จำนวน ๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๑

คำถามที่ ๔ ท่านคิดว่าผู้ค้าประเวณีในกรณีต่อไปนี้สมควรได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

กรณีที่ ๑ ผู้สมัครใจค้าประเวณีที่อายุเกิน ๑๘ ปี เข้าติดต่อชักชวนบุคคลอื่นในที่สาธารณะเพื่อการค้าประเวณี ซึ่งก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สาธารณชน ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) สมควร โดยโทษที่เหมาะสม คือ การจำคุกและให้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๓๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๗ (๒) ไม่สมควรได้รับโทษ จำนวน ๓๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๘๘ และ (๓) สมควร โดยโทษที่เหมาะสม คือ การให้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๓๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๒๑

กรณีที่ ๒ ผู้สมัครใจค้าประเวณีที่อายุเกิน ๑๘ ปี เข้าไปมั่วสุมในสถานบริการเพื่อประโยชน์ในการค้าประเวณี ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ไม่สมควรได้รับโทษ จำนวน ๕๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๑๘ (๒) สมควร โดยโทษที่เหมาะสม คือ การจำคุกและให้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๓๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๑๒ และ (๓) สมควร โดยโทษที่เหมาะสม คือ การให้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๒๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔๘

กรณีที่ ๓ ผู้สมัครใจค้าประเวณีที่อายุเกิน ๑๘ ปี โฆษณาการค้าประเวณีหรือเชิญชวนให้มีการซื้อประเวณีผ่านช่องทางของสื่อรูปแบบต่าง ๆ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ไม่สมควรได้รับโทษ จำนวน ๕๙๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๑๖ (๒) สมควร โดยโทษที่เหมาะสม คือ การจำคุกและให้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๓๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๕ และ (๓) สมควร โดยโทษที่เหมาะสม คือ การให้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๒๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๔

กรณีที่ ๔ ผู้ค้าประเวณีที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี สมัครใจค้าประเวณีผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ หรือติดต่อลูกค้าเองโดยตรง โดยไม่มีนายหน้าหรือมีผู้เป็นธุระจัดหา ท่านคิดว่าสมควรได้รับโทษตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ไม่สมควรได้รับโทษ จำนวน ๒๙๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๓ (๒) สมควร โดยโทษที่เหมาะสม คือ การให้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๑๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๒ และ (๓) สมควร โดยโทษที่เหมาะสม คือ การจำคุกและให้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๑๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๖

คำถามที่ ๕ ท่านคิดว่าผู้ซื้อประเวณีจากผู้ค้าประเวณีที่อายุมากกว่า ๑๕ ปี แต่ไม่ถึง ๑๘ ปี ในสถานบริการและสถานที่อื่น ๆ ที่มีการค้าประเวณีแอบแฝง เช่น ผับ บาร์ ร้านคาราโอเกะ โรงแรม ฯลฯ สมควรได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) สมควรในทุกกรณี โดยโทษที่เหมาะสม คือ การจำคุกและให้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๖๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๕๙ (๒) สมควรในบางกรณี โดยโทษที่เหมาะสม คือ การจำคุกและให้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๓๗๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๖๒ และ (๓) สมควรในทุกกรณีและสมควรในบางกรณี โดยโทษที่เหมาะสม คือ การให้จ่ายค่าปรับจำนวน ๑๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๙

/คำถามที่ ๖...

คำถามที่ ๖ ท่านคิดว่าผู้ซื้อประเมินจากผู้ค้าประเมินที่อายุเกิน ๑๘ ปี ในสถานบริการ และสถานที่อื่น ๆ ที่มีการค้าประเมินแบบแฝง เช่น ผับ บาร์ ร้านอาหารโอเกะ โรงแรม ฯลฯ สมควรได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ไม่สมควรได้รับโทษ จำนวน ๔๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๙๗ (๒) สมควรในทุกกรณี โดยโทษที่เหมาะสม คือ การจำคุกและให้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๓๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๔ และ (๓) สมควรในบางกรณี โดยโทษที่เหมาะสม คือ การจำคุกและให้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๓๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๗

คำถามที่ ๗ กฎหมายควรมีบทลงโทษผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าประเมินกลุ่มใดบ้าง ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) เจ้าหน้าที่รัฐที่เรียกรับผลประโยชน์จากสถานบริการสถานการค้าประเมินหรือผู้ค้าประเมิน จำนวน ๙๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๗๘ (๒) ผู้บังคับใช้กฎหมายแสวงหาประโยชน์จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเมิน จำนวน ๙๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๓๕ และ (๓) ผู้ดูแล ผู้จัดการ แม่เล้า แมงดา หรือนักเลงอันธพาลที่เป็นผู้ควบคุมสถานบริการที่มีการค้าประเมินแบบแฝง จำนวน ๗๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๗๕

คำถามที่ ๘ หากไม่สามารถป้องกันและปราบปรามการค้าประเมินได้อย่างเด็ดขาด ท่านคิดว่ารัฐควรจัดการกับปัญหาการค้าประเมินอย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) กำหนดให้เฉพาะผู้ค้าประเมินที่ขึ้นทะเบียนกับรัฐสามารถค้าประเมินได้ เพื่อรัฐจะได้ดูแลสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ค้าประเมิน และกำหนดพื้นที่ที่อนุญาตให้มีการค้าประเมิน จำนวน ๗๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๑๙ (๒) กำหนดให้ผู้ค้าประเมินเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระซึ่งมีสิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมายประกันสังคม เช่น การเงินชดเชยกรณีประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ค่าทำศพ เงินสงเคราะห์บุตรและบำเหน็จชราภาพ จำนวน ๖๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๘๔ และ (๓) ให้ยกเลิกกฎหมายที่เอาผิดการค้าประเมิน และให้การค้าประเมินเป็นอาชีพและ/หรืออยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายแรงงาน จำนวน ๖๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๖๖

๒) ส่วนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเมิน พ.ศ. ๒๕๓๙

คำถามที่ ๙ ท่านทราบหรือไม่ว่ามีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเมิน พ.ศ. ๒๕๓๙ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๒ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ทราบ จำนวน ๘๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๓๘ (๒) ไม่ทราบ จำนวน ๓๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๖๒

คำถามที่ ๑๐ ท่านเคยอ่านพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเมิน พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) เคยอ่าน คร่าว ๆ จำนวน ๕๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕ (๒) ไม่เคยอ่าน จำนวน ๑๙๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔๑ และ (๓) เคยอ่านแต่ไม่เข้าใจ จำนวน ๑๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๙๓

คำถามที่ ๑๑ ท่านคิดว่าควรปรับปรุงนิยาม "การค้าประเมิน" หมายถึง การยอมรับ การกระทำซ้ำหรือการยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ ของผู้อื่น อันเป็นการสำส่อนเพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำ จะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ หรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป /มีความเห็น...

มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรปรับปรุง โดยระบุให้เห็นความแตกต่างระหว่างค่าประเมินโดยสมัครใจกับการคำนวณในรูปแบบค่าประเมิน จำนวน ๔๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๔๙ (๒) ควรปรับปรุง ไม่ให้มีคำว่า “สำสอน” ซึ่งเป็นการตีตราผู้ค้าประเมิน จำนวน ๓๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๒ และ (๓) ควรเพิ่มนิยามกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเมินเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น “ผู้ค้าประเมิน” และ “กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเมิน” จำนวน ๑๙๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔๓

คำถามที่ ๑๒ ท่านคิดว่าควรปรับปรุงนิยามของ “สถานการณ์ค้าประเมิน” หมายถึงสถานที่ที่จัดไว้เพื่อการค้าประเมิน หรือยอมให้มีการค้าประเมินและให้หมายความรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลอื่น เพื่อกระทำการค้าประเมินด้วย หรือไม่ อย่างไร ผลการรับฟังความคิดเห็นพบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๒ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ควรปรับปรุงให้ครอบคลุมทุกช่องทางของการค้าประเมินในทุกรูปแบบ จำนวน ๘๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๘๕ และ (๒) เหมาะสมแล้ว ไม่ควรปรับปรุง จำนวน ๒๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๓

คำถามที่ ๑๓ ท่านคิดว่ากรกระทำใดต่อไปนี้เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเมิน พ.ศ. ๒๕๓๙ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ซื้อประเมินจากผู้ค้าประเมินอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี จำนวน ๘๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๓๕ (๒) หน่วงเหนี่ยว กักขัง ทำให้ปราศจากเสรีภาพ ทำร้ายร่างกาย ชูเชิญญา จะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อข่มขืนใจให้ทำการค้าประเมิน จำนวน ๘๘๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๖๔ และ (๓) เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาผู้อื่นไปเพื่อกระทำการค้าประเมิน จำนวน ๗๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๔๑

คำถามที่ ๑๔ ท่านทราบถึงมาตรการอื่น ๆ ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเมิน พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ไม่ทราบ จำนวน ๖๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๒๐ (๒) ทราบถึงมาตรการการอบรมฟื้นฟูจิตใจ บำบัดรักษาโรค ผิดอบรม พัฒนาอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ค้าประเมิน โดยสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ จำนวน ๓๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘๒ และ (๓) ทราบถึงหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพและคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด จำนวน ๒๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๕

คำถามที่ ๑๕ ท่านคิดว่าหน่วยงานใดควรเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จำนวน ๙๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๘๒ (๒) กระทรวงแรงงาน จำนวน ๖๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๓๑ และ (๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน ๓๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓

คำถามที่ ๑๖ ท่านคิดว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเมิน พ.ศ. ๒๕๓๙ มีการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็นพบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ไม่มีประสิทธิภาพเนื่องจาก มาตรการและบทลงโทษของกฎหมายไม่สามารถแก้ปัญหาและป้องกันการค้าประเมินได้ จำนวน ๖๙๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๘๔

/(๒) ไม่มี...

(๒) ไม่มีประสิทธิภาพเนื่องจาก กฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันซึ่งมีการค้าประเวณีผ่านระบบสื่อออนไลน์ จำนวน ๖๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๑๒ และ (๓) ไม่มีประสิทธิภาพเนื่องจาก เจ้าหน้าที่เลือกบังคับใช้กฎหมายอื่น ที่มีโทษรุนแรงกว่า จำนวน ๓๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๖

คำถามที่ ๑๗ ท่านทราบหรือไม่ว่ามีกฎหมายฉบับอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายการค้าประเวณีบ้าง (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ไม่ทราบ จำนวน ๕๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๓๖ (๒) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.๒๕๕๑ จำนวน ๔๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๘ และ (๓) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ จำนวน ๓๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑๗

๓) ส่วนที่ ๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ค้าประเวณี

คำถามที่ ๑๘ ท่านทราบถึงมาตรการหรือแนวทางในการช่วยเหลือผู้ค้าประเวณีของภาครัฐที่มีการดำเนินการในปัจจุบัน หรือไม่ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ไม่ทราบ จำนวน ๕๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๓๖ (๒) ไม่แน่ใจ จำนวน ๒๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๐ (๓) ทราบ ๑๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๒

คำถามที่ ๑๙ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าควรมีมาตรการคุ้มครองผู้ค้าประเวณีโดยการส่งเข้าสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) เห็นด้วย โดยเฉพาะในกรณีของผู้ค้าประเวณีที่โดนบังคับข่มขืนใจให้ค้าประเวณี เพื่อฟื้นฟูสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตของผู้ค้าประเวณี จำนวน ๗๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๓๓ (๒) เห็นด้วย เพื่อให้ผู้ค้าประเวณีได้มีความรู้ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ จำนวน ๖๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๒๓ และ (๓) ไม่เห็นด้วย เนื่องจากวิชาชีพที่จัดอบรมไม่ได้เป็นสิ่งที่ผู้ค้าประเวณีต้องการและไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในปัจจุบันที่จะสามารถเลี้ยงชีพได้ จำนวน ๒๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๒๔

คำถามที่ ๒๐ ท่านคิดว่ารัฐควรจัดให้มีมาตรการใดในการช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ค้าประเวณี (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) จัดให้มีศูนย์ให้คำปรึกษาหรือรับแจ้งเหตุการณ์ฉุกเฉินทุกเขตสภิติ จำนวน ๘๙๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๖๔ (๒) จัดให้ผู้ค้าประเวณีได้รับการคุ้มครองและได้รับสิทธิและสวัสดิการต่าง ๆ ในฐานะลูกจ้างตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน จำนวน ๘๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๘๓ และ (๓) จัดให้ผู้ค้าประเวณีสามารถใช้สิทธิในการตรวจสุขภาพ การป้องกันโรคและการรักษาพยาบาลได้ จำนวน ๘๔๓ คนคิดเป็นร้อยละ ๗๕.๒๖

๔) ส่วนที่ ๔ ความคิดเห็นอื่น ๆ

คำถามที่ ๒๑ ท่านมีความคิดเห็นอื่น ๆ เช่น ด้านสิทธิมนุษยชน ความเหลื่อมล้ำทางสังคม สาธารณสุขสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไป มีความเห็นใน ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ไม่มี จำนวน ๗๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๔๑ และ (๒) มี จำนวน ๔๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๙

๕) ส่วนที่ ๕ ข้อมูลของผู้แสดงความคิดเห็น

คำถามที่ ๒๓ เพศ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าเพศประชาชนทั่วไปที่แสดงความคิดเห็น ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) เพศหญิง จำนวน ๗๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๙ (๒) เพศชาย จำนวน ๒๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙๕ และ (๓) อื่น ๆ จำนวน ๒๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๑๕

คำถามที่ ๒๔ อายุ ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าช่วงอายุของประชาชนทั่วไปที่แสดงความคิดเห็น ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ๒๖ - ๔๕ ปี จำนวน ๔๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๖๑ (๒) ๑๙ - ๒๕ ปี จำนวน ๓๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๖ และ (๓) ๔๖ - ๖๐ ปี จำนวน ๔๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๖๑

คำถามที่ ๒๕ ระดับการศึกษา ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าระดับการศึกษาของประชาชนทั่วไปที่แสดงความคิดเห็น ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) ปริญญาตรี จำนวน ๖๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๒๕ (๒) สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๙ และ (๓) มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๑๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๑

คำถามที่ ๒๖ ความเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าประชาชนทั่วไปที่แสดงความคิดเห็นมีความเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) เป็นประชาชนทั่วไป จำนวน ๙๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๓๓ (๒) เป็นนิสิต นักศึกษา (๑๘ ปี - ๒๕ ปี) จำนวน ๒๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐๑ และ (๓) เป็นเด็กหรือเยาวชน (อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี) จำนวน ๖๕ คน คิดเป็นร้อยละจำนวน ๕.๘๘

คำถามที่ ๒๗ ข้อมูลเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่าข้อมูลเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม ๓ ลำดับแรก ดังนี้ (๑) เป็นผู้มีสัญชาติไทย จำนวน ๙๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๖ (๒) ไม่ระบุ จำนวน ๑๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘๐ (๓) เป็นแรงงานข้ามชาติที่เข้าทำงานในประเทศไทย จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๕

สรุปประเด็นจากการประชุมเชิงปฏิบัติการรับฟังความคิดเห็นในการปรับปรุง พัฒนาพระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

ครั้งที่ ๑ กลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมาย ผู้ปฏิบัติงาน องค์กรภาคเอกชนที่คุ้มครองสิทธิพนักงานบริการ

วันพฤหัสบดีที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

.....

๑. สถานการณ์การค้าประเวณีที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

❖ องค์กรภาคเอกชนที่คุ้มครองสิทธิพนักงานบริการ

- พนักงานบริการส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับการบังคับใช้กฎหมาย เช่น ถูกใช้ถูกข่มขืนเป็นหลักฐานในการจับกุม ถูกล่อซื้อ เก็บส่วย รีดไถ เรียกรับผลประโยชน์
- ไม่ได้ได้รับการคุ้มครองในฐานะที่เป็นพนักงานหรือแรงงานคนหนึ่งที่อยู่ในสถานประกอบการ มีการสร้างเงื่อนไขการทำงานที่ไม่ยุติธรรม และถูกเอาเปรียบในการทำงาน ทำให้ตกอยู่ในภาวะเสี่ยง
- สถานการณ์โควิดทำให้พนักงานบริการตกงาน ต้องเปลี่ยนรูปแบบจากทำงานในสถานประกอบการหรือพื้นที่สาธารณะ เข้าสู่โลกออนไลน์มากขึ้น แอบแฝงอยู่ในแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่เป็นที่ยอมรับ เช่น ทวิตเตอร์ที่ติดด้วยแฮชแท็กต่าง ๆ ซึ่งเป็นช่องทางเพื่อให้มีอาชีพที่สามารถเอาตัวรอด
- ปัจจุบันเด็กเริ่มเข้ามาทำงานเป็นพนักงานบริการมากขึ้น เรียกว่า รับงานทานข้าว
- พนักงานบริการในสถานบริการบางส่วนออกมาเป็นคนเร่ร่อนอยู่ตามพื้นที่สาธารณะ และขายบริการทางเพศด้วย
- กลุ่ม LGBT เลือกที่จะทำงานเป็นพนักงานบริการเพิ่มขึ้น เพราะคิดว่าเป็นสิทธิในร่างกายตนเอง ซึ่งสามารถทำได้ตามรัฐธรรมนูญ บางคนจบการศึกษาในระดับปริญญาโท ปริญญาเอก

❖ ผู้บังคับใช้กฎหมาย ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จากหน่วยงานภาครัฐ

- กรมการปกครองมีการฝึกอบรมในการเพิ่มศักยภาพของพนักงานสืบสวน เพื่อสืบค้นหาข้อมูลทางออนไลน์ โดยมีการบูรณาการร่วมกับกับตำรวจในการจับกุมในส่วนงานค้ามนุษย์ด้วย
- จำนวนคดีมากกว่าร้อยละ ๙๐ เป็นกรณีของการค้าประเวณีออนไลน์
- หลายกรณีเกิดความไม่เข้าใจหรือสับสนกันระหว่างการค้าประเวณีกับการค้ามนุษย์ ต้องสร้างความรู้ความเข้าใจ
- ผู้ค้าประเวณีที่ถูกดำเนินคดี และเข้ามารับการคุ้มครอง เยียวยาในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ มีจำนวนน้อย ทำให้บทบาทหน้าที่ของสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ เน้นเรื่องการฝึกอาชีพ โดยมีอาชีพใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ New Normal มีสถานที่พักพิงรองรับ และมีนักสังคมสงเคราะห์ให้คำปรึกษา

๒. ท่านคิดว่ากฎหมายฉบับนี้สามารถบังคับใช้หรือใช้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ เพราะเหตุใด

❖ องค์กรภาคเอกชนที่คุ้มครองสิทธิพนักงานบริการ

- กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีประสิทธิภาพ เพราะว่าการที่พนักงานบริการเข้ามาทำงานไม่ได้พิจารณาว่าตนเองทำงานที่ผิดกฎหมายหรือถูกกฎหมาย แต่ด้วยสถานการณ์ที่จำเป็น เพื่อที่จะดูแลทั้งตนเองและครอบครัว ซึ่งพนักงานบริการที่เป็นผู้หญิงร้อยละ ๘๐ เป็นแม่ที่จะต้องดูแลครอบครัวทั้งหมดเกือบร้อยละ ๑๐๐
- กฎหมายฉบับนี้ ไม่ใช่เพียงทำให้พนักงานบริการผิดกฎหมายเท่านั้น แต่เป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดการค้ำมนุษย์มากขึ้น เป็นโทษต่อสังคมและมีผลกระทบโดยรวมในเรื่องอื่นอีกรอบด้าน
- กลุ่ม LGBT เลือกที่จะทำงานเป็นพนักงานบริการเพิ่มขึ้น เนื่องจากมองว่าเป็นอาชีพหนึ่งที่เป็นสิทธิในร่างกาย สามารถทำได้ตามรัฐธรรมนูญ ไม่มีใครมาบังคับให้ต้องทำอาชีพนี้ ควรที่จะแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัยมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันนี้มีถึง ๑๕ ประเทศ ที่สามารถขายบริการทางเพศได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

❖ ผู้บังคับใช้กฎหมาย ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภาครัฐ และผู้ทรงคุณวุฒิ

- กฎหมายยังไม่ได้มีความทันสมัย บางครั้งก็สามารถเป็นดาบสองคมได้ มองว่ากฎหมายนี้สามารถใช้ได้ เพียงแต่ต้องปรับให้เข้ากับบริบทของสังคม มิฉะนั้นแล้ว การมีกฎหมายฉบับนี้ถือว่าเป็นสิ่งกีดขวางหรือขวางกั้นคนบางกลุ่ม
- บริบทของสังคมมีความเปลี่ยนแปลงมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ มีการสร้างแอปพลิเคชัน ทำให้คนเข้ามาเจอกัน และเป็นการเปิดช่องทางอาชีพ หรือการชักจูงในรูปแบบต่าง ๆ มีความเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ซับซ้อนมากขึ้นกว่าเดิม เพราะฉะนั้น ได้มีการออกมาเรียกร้องให้อาชีพพนักงานบริการเป็นอาชีพที่สุจริตมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมปัจจุบัน แต่กฎหมายบางส่วนก็ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้บังคับ เพื่อป้องกันและปราบปราม หรือดูแลคนบางกลุ่ม ในเรื่องของโรคระบาด เรื่องสุขอนามัย หรือในหลายๆ เรื่อง
- วัตถุประสงค์หนึ่งที่ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ น่าจะบรรลุ คือ เรื่องการป้องกันการบังคับให้ค้าประเวณี และการป้องกันการค้าประเวณีเด็ก ซึ่งมีกฎหมายคู่ขนานกันคือกฎหมายค้ำมนุษย์
- ประชาชนทั่วไปเข้าใจว่าการค้าประเวณีเป็นเรื่องผิดกฎหมาย ซึ่งหากพิจารณาด้วยกฎหมายแล้ว จะพบว่าลักษณะของการค้าประเวณีในประเทศไทยไม่ได้ผิดกฎหมายทั้งหมด จะผิดกฎหมายก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เช่น ตามมาตรา ๕ การไปรับเร้าชักชวน ทำให้คนที่เดินไปมาตามถนนเกิดความเดือดร้อนรำคาญ ซึ่งปัจจุบันพบเห็นน้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบการค้าประเวณีออนไลน์ ไม่มีผู้ประกอบการ ไม่มีสถานการค้าประเวณี ไม่มีนายจ้าง รับงานกันเอง หรือมีการสร้างเครือข่ายกันเอง

๓. ท่านมีปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัดในการปฏิบัติงานอย่างไรบ้าง

❖ องค์กรภาคเอกชนที่คุ้มครองสิทธิพนักงานบริการ

- กลุ่ม LGBT ที่ประสบปัญหาสภาวะทางเศรษฐกิจเนื่องจากโควิด ส่วนใหญ่ไม่ใช่กลุ่มค่าประเวณีที่มีสังกัด แต่เป็นกลุ่มที่ทำเป็นอาชีพอิสระ ทำงานบริการในโลกออนไลน์ โดยใช้ทวิตเตอร์ แอปพลิเคชันของกลุ่ม LGBT เช่น Blued Hornet ทำให้หน่วยงาน/องค์กรที่ให้บริการด้านสาธารณสุขเข้าไปดูแลเรื่องสุขภาพของคนกลุ่มนี้ได้ยากขึ้น

❖ ผู้บังคับใช้กฎหมาย ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภาครัฐ และผู้ทรงคุณวุฒิ

- กฎหมายเป็นบรรทัดฐานในการกำหนดการกระทำความผิด เมื่อมีกฎหมายกำหนดไว้ว่าการกระทำใดเป็นความผิด ก็ต้องบังคับใช้กฎหมาย
- การขายบริการในลักษณะออนไลน์มีมากขึ้น เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในฐานะผู้บังคับใช้กฎหมาย เนื่องจากต้องพยายามสืบหาข้อมูลหรือแสวงหาพยานหลักฐานในการจับกุม เพื่อนำผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีให้ได้มากขึ้น

๔. ท่านอยากให้การค้าประเวณีในประเทศไทยเป็นไปในทิศทางใด และปรับปรุงแก้ไขกฎหมายอย่างไรให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ

❖ องค์กรภาคเอกชนที่คุ้มครองสิทธิพนักงานบริการ

- อยากให้เจ้าของสถานประกอบการได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยจากกฎหมายด้วย เนื่องจากองค์กรที่ดูแลพนักงานบริการได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าของสถานประกอบการ
- อยากให้มีการดูแลสวัสดิการ และคุณภาพชีวิตของพนักงานบริการในองค์กรรวม ทำให้รู้สึกว่ามีคุณค่าในการทำงาน และทำอย่างไรไม่ให้เผชิญกับผู้ใช้ความรุนแรง รวมทั้งไม่เป็นอาชีพผิดกฎหมาย สามารถขึ้นทะเบียน เป็นอาชีพอิสระได้
- ผู้ขายบริการส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในสถานบริการ มีนายจ้าง มีการตอกบัตร มีเงินเดือน อยู่ในฐานะการเป็นลูกจ้างโดยชัดเจน แต่ไม่ได้รับการคุ้มครองในฐานะลูกจ้าง จึงต้องการให้กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทำงานร่วมกับกระทรวงแรงงานเพิ่มขึ้น อย่างน้อยพนักงานบริการควรได้รับการคุ้มครองในฐานะลูกจ้างในสถานประกอบการ
- พนักงานบริการที่สมัครใจค้าประเวณีไม่ควรมีความผิดทางอาญา ซึ่งจะช่วยให้สามารถออกจากอาชีพนี้ และไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ได้ รวมทั้งเปิดโอกาสให้พนักงานบริการสามารถเข้าไปฝึกอาชีพได้ ไม่เฉพาะผู้ที่ถูกจับแล้วเท่านั้น

❖ **ผู้บังคับใช้กฎหมาย ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภาครัฐ และผู้ทรงคุณวุฒิ**

- คิดว่ายังจำเป็นต้องมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพนักงานบริการ แต่ไม่ควรจะมีในมิติของโทษทางอาญา บทกำหนดลงโทษทางอาญาสามารถที่จะไปร้อยเรียงใหม่ เช่น ถ้าบังคับเด็กให้ค้าประเวณี ควรมีอัตราโทษเท่าไร ถ้าบังคับให้ผู้หญิงขายบริการโดยไม่สมัครใจควรมีอัตราโทษเท่าไร และถ้าแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีควรมีอัตราโทษเท่าไร
- ควรมีการทบทวนกฎหมายฉบับนี้ในคราวเดียวกับกฎหมายคุ้มครอง ให้บทลงโทษมีความสอดคล้องกัน และถ้าจำเป็นจะต้องมีกฎหมายต่อไป วัตถุประสงค์หลักคือการคุ้มครองคนที่ด้อยโอกาส พื้นฟูเยียวยา พัฒนาคุณภาพชีวิตของพนักงานบริการ
- การค้าประเวณี ไม่ใช่เรื่องการทำงานอย่างเดียวเท่านั้น ต้องเอาเรื่องศีลธรรมอันดีของประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย แต่ไม่ควรเน้นเรื่องโทษ ควรเข้าไปดูแลเรื่องสวัสดิการ แต่ไม่ใช่การเข้าระบบของแรงงาน ไม่เช่นนั้นจะมีการพูดถึงการกดขี่ข่มเหงแรงงาน มีผู้ได้ประโยชน์ มีผู้หาประโยชน์หรือกระทำอื่น ๆ กับผู้ค้าประเวณี
- ต้องมีการสื่อสารสาธารณะให้มากขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจสำหรับผู้ปฏิบัติงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในส่วนที่เกี่ยวกับตัวบทกฎหมายและเจตนารมณ์ของกฎหมาย

สรุปประเด็นจากการประชุมเชิงปฏิบัติการรับฟังความคิดเห็นในการปรับปรุง พัฒนาพระราชบัญญัติป้องกัน

และปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

ครั้งที่ ๒ กลุ่มพนักงานบริการ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔

.....

๑. สถานการณ์ปัญหาการค้าประเวณีที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

- สถานบริการถูกสั่งปิด ไม่มีนักท่องเที่ยวหรือลูกค้าเข้ามาใช้บริการ ทำให้ไม่มีงานทำ พนักงานบริการต้องปรับตัวไปทำงานในรูปแบบออนไลน์มากขึ้น พนักงานบริการส่วนหนึ่งกลับภูมิลำเนาเดิม หรือเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นในการหาเลี้ยงชีพ เช่น ขายของออนไลน์ ทำงานป้อนน้ำมัน รับจ้างทั่วไป
- มีเจ้าหน้าที่จากกรมการปกครองลงตรวจพื้นที่สถานบริการทุกสัปดาห์
- มีตำรวจลงพื้นที่เป็นประจำ และมีการล่อซื้อ เมื่อถูกปรับและไม่มีเงินจ่ายค่าปรับ จะมีผู้ที่ออกเงินกู้ซึ่งอยู่บริเวณนั้นปล่อยเงินกู้ให้ทันที
- ในช่วงสถานการณ์โควิด เมื่อพนักงานบริการถูกตำรวจจับกุม และไม่มีเงิน ตำรวจจะเป็นผู้จ่ายเงินค่าปรับให้เอง หรือหากพนักงานบริการไม่ออกมาทำงาน ตำรวจจะโทรศัพท์เรียกตัวให้ออกมาทำงานเพื่อจะได้มีผลงาน ซึ่งส่วนใหญ่พนักงานบริการให้ความร่วมมือ เพราะไม่อยากมีปัญหา
- ในช่วงสถานการณ์โควิด ผู้ค้าประเวณีตามที่สาธารณะหรือริมถนนมีข้อจำกัดในการเข้าถึงวัคซีน ไม่สามารถลงทะเบียนผ่านระบบออนไลน์ได้ ไม่มีใบรับรองการฉีดวัคซีน ซึ่งเป็นปัญหาในเชิงระบบการจัดการของรัฐ
- พนักงานบริการที่เป็นกลุ่มคนเร่ร่อน และเป็นผู้ป่วยทางจิต เมื่อมีปัญหาด้านสุขภาพมีความยากลำบากในการส่งเข้ารับการรักษาพยาบาล และเกิดการไม่เข้าใจของคนในพื้นที่ว่าทำไมจึงขายบริการทางเพศ ถูกตีตราซ้ำทั้งจากอาชีพพนักงานบริการและในเรื่องสภาวะการป่วยทางจิต
- รูปแบบการค้าประเวณีเปลี่ยนแปลงไปในรูปแบบแพลตฟอร์ม OnlyFans ซึ่งหลายคนมองว่า OnlyFans ไม่ใช่ Sex Worker แต่เป็น Sex Creator ซึ่งพนักงานบริการที่เปลี่ยนมาทำในรูปแบบ OnlyFans เพื่อต้องการโฆษณาหรือโปรโมทตัวเองเพื่อให้คนสนใจ โดยการทำในทวิตเตอร์ก่อนเพื่อเชิญให้เข้าร่วมใน OnlyFans นอกจากดูคลิปแล้ว หากต้องการเจอตัวจริงต้องจ่ายเงินเพิ่ม การทำ OnlyFans เพื่อให้ได้กลุ่มลูกค้าที่เป็นคนไทยหรือกลุ่มต่างชาติมากขึ้น

๒. ท่านได้รับผลกระทบจากกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร

- ถูกล่อซื้อ และถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐแสวงหาผลประโยชน์
- ไม่ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายแรงงาน สถานบริการหรือสถานประกอบการไม่ได้ทำประกันสังคมให้กับพนักงานบริการ
- พนักงานบริการไม่สามารถแจ้งความได้ ในกรณีที่ถูกทำร้ายร่างกายจากลูกค้า เนื่องจากกลัวถูกจับ และมีความคิดเห็นว่าการกฎหมายเป็นกำแพงในการเรียกร้องความยุติธรรม กฎหมายล้ำสมัย ควรใช้คุ้มครองเด็กและคนที่ไม่ยินยอมพร้อมใจ
- กฎหมายทำให้สังคมตีตราว่าผู้ชายบริการเป็นคนผิดกฎหมาย
- กฎหมายทำให้พนักงานบริการเป็นอาชญากร และแก้ไขลบประวัติไม่ได้
- กฎหมายไม่ได้ระบุให้มีสวัสดิการแก่ผู้ชายบริการทางเพศที่เป็นผู้สูงอายุ

๓. ท่านอยากให้การค้าประเวณีในประเทศไทยเป็นไปในทิศทางใด หรือปรับปรุงแก้ไขกฎหมายอย่างไร

- ต้องการให้ยกเลิกกฎหมายการค้าประเวณี และไปใช้กฎหมายแรงงาน เพื่อให้พนักงานบริการสามารถเข้าถึงสิทธิ และการคุ้มครอง
- ต้องการให้ปรับกฎหมายให้ทันสมัย ไม่ใช้กับคนที่ยินยอมค้าประเวณี แต่ดูแลคุ้มครองผู้ที่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี หรือมีข้อกำหนดในเรื่องของอายุ ต้องแสดงผลการตรวจเลือด
- กฎหมายควรครอบคลุมในเรื่องการเข้าถึงการตรวจสุขภาพ การกำหนดให้มีการตรวจสุขภาพ สิทธิ สวัสดิการ มีการจดทะเบียนสถานบริการและพนักงานบริการ และจัดเก็บภาษี เพื่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศ
- มีการรับรองผู้ค้าประเวณีให้เป็นอาชีพที่ถูกกฎหมาย ไม่ตีตรา เลิกปฏิบัติ

๔. ท่านอยากให้มีการคุ้มครองสิทธิ การจัดสวัสดิการ หรือพัฒนาอาชีพ ให้ผู้ค้าประเวณีในรูปแบบใด

- สิทธิในฐานะแรงงาน
- สิทธิเรื่องการตรวจสุขภาพ (ไม่บังคับตรวจเลือด ตรวจสุขภาพโดยไม่สมัครใจ)
- สิทธิประกันสังคม
- สิทธิในการพัฒนาตนเอง (ได้รับองค์ความรู้ในการดูแลตนเอง)
- สวัสดิการด้านแรงงาน ระบบประกันสังคม เงินชดเชย เยียวยา
- ความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน (คุ้มครองการบาดเจ็บจากการทำงาน)
- การเข้าถึงสวัสดิการด้านสุขภาพ สามารถลาพักหลังจากการทำศัลยกรรมได้
- การเข้าถึงสวัสดิการขั้นพื้นฐานของรัฐ
- ได้รับการพัฒนาในด้านภาษาต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการทำงานบริการลูกค้าต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ

➤ นายอภิชน จันทรเสน ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีมาตรการสำคัญ แบ่งเป็น ๔ ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ ๑ การคุ้มครองป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีโดยสมัครใจ ส่วนที่ ๒ การคุ้มครองป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณีเด็กและการบังคับข่มขืนใจผู้อื่นเพื่อการค้าประเวณี ส่วนที่ ๓ การฟื้นฟู เยียวยาคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ และส่วนที่ ๔ เรื่องคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ในส่วนตัวมีความคิดเห็นว่า ส่วนที่ ๑ ๓ และ ๔ อาจจะมาหารื้อกันว่าจำเป็นจะต้องมีหรือไม่ แต่ส่วนที่ ๒ การคุ้มครองป้องกัน และปราบปรามการค้าประเวณีเด็กยังจำเป็นต้องมี ความคิดเห็นในส่วนของผู้เจ้าหน้าที่รัฐจะไม่เสนอให้มีการยกเลิกกฎหมายนี้ทั้งฉบับ เนื่องจากเกรงว่าเรื่องการค้าประเวณีเด็กและการบังคับข่มขืนใจจะขาดหายไป จริง ๆ แล้วเป้าหมายของหลาย ๆ ท่านจะไม่แตกต่างกัน แต่วิธีการในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต้องมาพูดคุยหารือเพื่อพิจารณากันต่อไป

➤ พลตำรวจเอกชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ สมาชิกวุฒิสภา

- ถ้าเรามองให้รอบด้าน เรื่องการค้าประเวณีไม่ได้มีเฉพาะผู้ที่สมัครใจเท่านั้น บางคนไม่ได้คิดจะประกอบเป็นอาชีพนี้ไปทั้งชีวิต อาจเป็นเด็กหรือผู้ประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจที่ทำให้ทำเพื่อให้มีรายได้ ควรมีการแก้ไขกฎหมายในส่วนกลุ่มผู้ที่สมัครใจ โดยไม่เน้นเรื่องโทษ ส่วนคนที่ไม่ได้คิดที่จะยึดเป็นอาชีพ ควรมีการคุ้มครองหรือการพัฒนาอาชีพ หากได้รับการฝึกอาชีพ เขาอาจจะไปประกอบอาชีพอื่น ไม่อยู่ในวงจรการค้าประเวณี ส่วนกลุ่มที่แสวงหาประโยชน์จากผู้ค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ยอมไม่ได้
- แบ่งผู้ค้าประเวณีได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ ๑) คนที่สมัครใจโดยแท้ กับ ๒) คนที่สมัครใจ เพราะมีความจำเป็น ในส่วนของคนที่สมัครใจเพราะมีความจำเป็น จะต้องไม่มีผู้เข้ามาแสวงหาประโยชน์ หรือการเป็นธุระจัดหา การล่อไป การบังคับขู่เข็ญ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ ความผิดในเรื่องการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบคงต้องมีอยู่ ซึ่งจะอยู่ในกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ หรืออยู่ในกฎหมายค้ามนุษย์ ต้องพิจารณากันต่อไปว่าจะบัญญัติไว้ตรงไหน อย่างไร นอกจากนี้ในส่วนบิดามารดาที่รู้เห็นเป็นใจให้ลูกค้าประเวณี คงต้องเข้าประเด็นการค้ามนุษย์ด้วย ในกรณีเป็นเด็กจะเป็นเรื่องการแสวงหาประโยชน์ หากเป็นปัญหาด้านสังคม เศรษฐกิจ อาจจะไม่นั่งลงโทษทางอาญา แต่จะมีวิธีการอย่างไร ในการแก้ไขทั้งตัวเด็กและพ่อแม่ ซึ่งกฎหมายคุ้มครองเด็กก็อาจเป็นส่วนหนึ่ง แต่ไม่แน่ใจว่าจะสามารถตอบโจทย์นี้ได้หรือไม่ ส่วนกรณีที่มีการบังคับขู่เข็ญ หลอกลวงนั้น ไม่ได้แน่นอน อีกเรื่องที่น่าคิดคือ สถานการค้าประเวณี ควรจะยอมรับให้มีได้หรือไม่ ถ้าให้มีได้จะต้องทำอย่างไร ให้มีการจดทะเบียนหรือไม่ ถ้าปล่อยให้สถานการค้าประเวณีไม่มีการควบคุมอะไรเลย อาจนำมาสู่การบังคับหรือแสวงหาประโยชน์ได้อีก

- การค้าประเวณีเด็ก ไม่ควรที่จะเข้ามาสู่กระบวนการในลักษณะที่ไม่มีอะไรควบคุมเลย ส่วนในกรณีของผู้ใหญ่ที่สมัครใจค้าประเวณีโดยแท้ กฎหมายฉบับนี้อาจจะมีบัญญัติในเรื่องที่ไม่ได้เกี่ยวกับโทษ แต่บัญญัติว่าจะทำอะไรเพื่อให้เขาสามารถเลือกได้ว่าจะทำอาชีพนี้ต่อไปหรือไม่ อย่างไร ส่วนผู้ที่ไปแสวงหาประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของสถานที่ หรือมีการกระทำในลักษณะการบังคับขู่เข็ญ อาจจะนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน
- กฎหมายฉบับนี้จะอยู่ในลักษณะของการคุ้มครอง เพราะในมุมมองของการค้าประเวณีจะเกี่ยวข้องกับด้านเศรษฐกิจ แรงงาน หรือด้านสังคม ประเด็นดังกล่าวยังไม่เกิดความคิดที่ตกผลึกว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการทำงานซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ที่พนักงานบริการให้ความคิดเห็นในส่วนกลุ่มที่สมัครใจค้าประเวณี ประเด็นสำคัญที่ต้องตกผลึก คือคนในสังคมจะเกิดการยอมรับหรือไม่ หากมองว่าพนักงานบริการเป็นอาชีพหนึ่งที่เกิดขึ้นในกฎหมายคุ้มครองแรงงาน หากคนในสังคมไม่ยอมรับจะต้องทำข้อตกลงให้เกิดความพอดี แต่มิใช่การระบุว่าเป็นการค้าประเวณีโดยถูกกฎหมาย เพราะไม่สามารถกระทำได้โดยเสรี แต่กระทำได้ โดยอยู่ภายใต้การควบคุม เช่น ต้องมีการดูแลตรวจสุขภาพ ต้องคำนึงว่าจะดำเนินการอย่างไรไม่ให้ผู้ค้าประเวณีประสบกับปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน ในขณะที่เดียวกันเจ้าหน้าที่รัฐจะไม่สามารถเข้าไปแสวงหาผลประโยชน์ โดยใช้ช่องว่างของกฎหมายได้

➤ ศาสตราจารย์ณรงค์ ใจหาญ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- พนักงานบริการที่ไม่ได้ถูกบังคับ และอายุเกิน ๒๐ ปี สิ่งที่น่าเสนอเป็นภาพสะท้อนจากการกำหนดความผิดฐานเตร็ดเตร่ การประชาสัมพันธ์ การเอาผิดในกรณีที่อยู่ในสถานการค้าประเวณีจะเกิดปัญหาและอุปสรรคกับผู้ที่ถูกดำเนินคดี แม้จะเพียงแค่ลงโทษปรับแต่การส่งตัวไปฝึกอาชีพ ซึ่งเป็นการฝึกอาชีพที่ไม่ตรงกับความต้องการของพนักงานบริการ เป็นปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น การประเมินจึงต้องระบุนว่าการบังคับใช้กฎหมายเป็นปัญหาอุปสรรคของคนกลุ่มที่ไม่ได้ถูกบังคับแต่สมัครใจค้าประเวณีหรือไม่
- ส่วนที่ ๑ หากมีการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว ควรมีการเพิ่มเติมกรณีการบังคับหรือการชักชวนเด็ก ให้ค้าประเวณีเป็นความผิด และกรณีที่ถูกบังคับจิตใจด้วยเช่นเดียวกัน ในขณะเดียวกันการให้บริการทางเพศ ต้องมีการรับรองความปลอดภัยของการมีเพศสัมพันธ์กับหลายคนในช่วงเวลาเดียวกัน หากไม่มีการจัดการจะเกิดผลกระทบอย่างมาก และในกรณีที่ทับซ้อนกัน คือถ้าผู้สมัครใจค้าประเวณีที่อายุเกิน ๒๐ ปี ไม่ให้มีความผิดในสถานการค้าประเวณีมักจะมีผู้ค้าประเวณีที่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี รวมอยู่ด้วย ดังนั้นจึงเป็นความท้าทายในการบังคับใช้กฎหมาย
- ส่วนที่ ๒ การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่สามารถยอมรับได้หรือไม่ มองว่าเป็นอาชีพได้หรือไม่ ในความรู้สึกของคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับ การเชื่อมระหว่างความรู้สึกของคนไทยที่มองว่าไม่ควรเป็นอาชีพหลัก ปัญหาจะอยู่ตรงประเด็นของการจัดการ ในกรณีที่พนักงาน

บริการสมัครใจ หากจะให้มีการคุ้มครองได้มากกว่าปัจจุบันจะต้องระบุในกฎหมายคุ้มครองแรงงานแทนการระบุในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี หรือระบุในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีว่าเป็นการส่งเสริมหรือคุ้มครองผู้ที่ค้าประเวณี มีการจัดการและควบคุมโดยไม่กระทบกับผู้ใช้บริการ เนื่องจากการจัดการดังกล่าวเป็นการคุ้มครองให้พนักงานบริการมีสิทธิเหมือนกับคนทั่วไป

- หากยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีและใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือประมวลกฎหมายอาญาแทน มีประเด็นหนึ่งที่ขาดหายไป คือ การพัฒนาแรงงาน หรือผู้ใช้บริการ ซึ่งไม่มีการระบุในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ แต่มีการระบุในกองทุน หากมีการยกเลิกกฎหมายฉบับนี้จะต้องมีการเพิ่มเติมในกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว หากมีการปรับปรุงต้องวิเคราะห์ว่ากรณีสมัครใจค้าประเวณีจะไม่เข้าข่ายกฎหมายอาญา ส่วนความผิดมาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไม่ควรมี แต่ยังคงคงเรื่องความผิดกรณีที่ยังคง ชูเชี่ย อาจมีการเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และประมวลกฎหมายอาญา แต่ส่วนที่ต้องมีการเพิ่มเติมหากเข้าระบบแรงงาน คือ การจัดการเรื่องสวัสดิการ การรับประกันในเรื่องค่าแรง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเอาเปรียบค่าแรง ส่วนเรื่องภาษี หากยอมรับว่ามีรายได้ กฎหมายประมวลรัษฎากรต้องมีการเก็บภาษีเหมือนอาชีพอื่น ๆ ทั่วไป

.....